

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

18. april 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 121/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 121/02 Sag C-245/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. marts 2017 — SC Casa Noastră SA mod Ministerul Transporturilor — Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier ISCTR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Balș — Județul Olt — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — transport ad landevej — sociale bestemmelser — undtagelser — forordning (EF) nr. 561/2006 — artikel 3, litra a) — forordning (EF) nr. 1073/2009 — artikel 2, nr. 3) — personbefordring i form af rutekørsel — begreb — gratis befordring arrangeret af en erhvervsdrivende for sine medarbejdere til og fra arbejdsstedet i køretøjer, der tilhører den erhvervsdrivende, og som føres af en af dennes ansatte) 2

2017/C 121/03 Sag C-275/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 1. marts 2017 — ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited og ITV Studios Limited mod TVCatchup Limited, TVCatchup (UK) Limited og Media Resources Limitedx (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/29/EF — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — artikel 9 — adgang til radio- og TV-spredningstjenesters kabel — begrebet »kabel« — tredjemands viderebredning via internettet af udsendelser fra kommercielle TV-spredningsforetagender — »live streaming«) 3

2017/C 121/04	Sag C-354/15: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 2. marts 2017 — Andrew Marcus Henderson mod Novo Banco SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Évora — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter — forordning (EF) nr. 1393/2007 — artikel 8, 14 og 19 — postforkyndelse af en stævning — manglende oversættelse af stævningen — bilag II — formular — ikke indeholdt — konsekvenser — forkyndelse ved anbefalet brev med modtagelsesbevis — manglende returnering af modtagelsesbeviset — stævningen modtaget af tredjemand — betingelser for procedurens gyldighed)	3
2017/C 121/05	Sag C-496/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. marts 2017 — Alphonse Eschenbrenner mod Bundesagentur für Arbeit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landessozialgericht Rheinland-Pfalz, Mainz — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — artikel 45 TEUF — forordning (EU) nr. 492/2011 — artikel 7 — ligebehandling — grænsearbejder, der er indkomstskattepligtig i bopælsmedlemsstaten — ydelse, som beskæftigelsesmedlemsstaten udbetaler i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — metode for beregning af insolvensydelsen — fiktiv hensyntagen til indkomstskatten i beskæftigelsesmedlemsstaten — insolvensydelse, der er lavere end den hidtidige nettoløn — bilateral dobbeltbeskatningsoverenskomst)	4
2017/C 121/06	Sag C-568/15: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 2. marts 2017 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV mod comtech GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Stuttgart — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2011/83/EU — artikel 21 — kommunikation pr. telefon — en erhvervsdrivendes brug af en telefonlinje med henblik på at gøre det muligt for forbrugeren at kontakte ham vedrørende en indgået aftale — forbud mod at anvende en takst, der er højere end basistelefontaksten — begrebet »basistelefontakst)	5
2017/C 121/07	Sag C-584/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 2. marts 2017 — Glencore Céréales France mod Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Melun — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — artikel 3 — forordning (EØF) nr. 3665/87 — artikel 11 — tilbagesøgning af en eksportrestitution, som uretmæssigt er blevet bevilget — forordning (EØF) nr. 3002/92 — artikel 5a — sikkerhedsstillelse, som uretmæssigt er blevet frigivet — skyldige renter — forældelsesfrist — tidspunkt, hvor fristen begynder at løbe — afbrydelse af fristen — øvre grænse — længere frist — anvendelse heraf)	6
2017/C 121/08	Sag C-655/15 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. marts 2017 — Panrico, SA mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og HDN Development Corp. (Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 52 — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5 — figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »krispy kreme doughnuts« — nationale og internationale ord- og figurmærker, der indeholder bestanddelene »donut«, »donuts« og »doughnuts« — ugyldighedsbegæring — afslag)	7
2017/C 121/09	Sag C-4/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. marts 2017 — J. D. mod Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Apelacyjny w Warszawie — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2009/28/EF — artikel 2, andet afsnit, litra a) — energi fra vedvarende energikilder — vandkraft — begreb — energi fra et lille vandkraftværk, der er placeret et sted, hvor en anden virksomheds industrispildevand udledes)	7
2017/C 121/10	Sag C-97/16: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 2. marts 2017 — José María Pérez Retamero mod TNT Express Worldwide Spain S.L., Last Mile Courier S.L., tidligere Transportes Sapirod S.L. og Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2002/15/EF — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — tilrettelæggelse af arbejdstiden — vejtransport — mobil arbejdstager — selvstændig chauffør — begreb — afvisning)	8

2017/C 121/11	Sag C-160/16: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. marts 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — energipolitik — bygnings energimæssige ydeevne — direktiv 2010/31/EU — artikel 5, stk. 2 — indberetning af omkostningsoptimale niveauer)	8
2017/C 121/12	Sag C-587/16 P: Appel iværksat den 18. november 2016 af Skylotec GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 13. september 2016 i sag T-146/15 — hyphen GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	9
2017/C 121/13	Sag C-654/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19. december 2016 — Amber Capital Italia Sgr SpA og Amber Capital Uk Llp mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	9
2017/C 121/14	Sag C-655/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19. december 2016 — Hitachi Rail Italy Investments Srl mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	10
2017/C 121/15	Sag C-656/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19. december 2016 — Finmeccanica SpA mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	10
2017/C 121/16	Sag C-657/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19. december 2016 — Bluebell Partners Limited mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	11
2017/C 121/17	Sag C-658/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19. december 2016 — Elliot International Lp m.fl. mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	12
2017/C 121/18	Sag C-28/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 19. januar 2017, NN A/S mod Skatteministeriet	12
2017/C 121/19	Sag C-41/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 25. januar 2017 — Isabel González Castro mod Mutua Univale y Prosegur España S.L.	13
2017/C 121/20	Sag C-44/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 27. januar 2017 — The Scotch Whisky Association, The Registered Office mod Michael Klotz	14
2017/C 121/21	Sag C-45/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 30. januar 2017 — Frédéric Jahin mod Ministre de l'économie et des finances og Ministre des affaires sociales et de la santé	15
2017/C 121/22	Sag C-57/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) den 3. februar 2017 — Eva Soraya Checa Honrado mod Fondo de Garantía Salarial	16
2017/C 121/23	Sag C-60/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 6. februar 2017 — Angel Somoza Hermo e Ilunión Seguridad S.A. mod Esabe Vigilancia S.A. og Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)	16
2017/C 121/24	Sag C-70/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 9. februar 2017 — NCG Banco, S.A. (nu Abanca Corporación Bancaria, S.A.) mod Alberto García Salamanca Santos	17
2017/C 121/25	Sag C-91/17: Sag anlagt den 24. februar 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien	17

2017/C 121/26 Sag C-98/17 P: Appel iværksat den 24. februar 2017 af Koninklijke Philips NV og Philips France til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016 i sag T-762/14, Koninklijke Philips NV og Philips France mod Kommissionen 18

2017/C 121/27 Sag C-110/17: Sag anlagt den 3. marts 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien . . . 19

Retten

2017/C 121/28 Sag T-194/13: Rettens kendelse af 7. marts 2017 — United Parcel Service mod Kommissionen (Konkurrence — fusioner — forordning (EF) nr. 139/2004 — internationale tjenesteydelser med ekspresudbringning af småpakker — UPS' overtagelse af TNT — afgørelse, der erklærer fusionen uforenelig med det indre marked — sandsynlige virkninger på prisen — økonomisk analyse — ret til forsvar) 20

2017/C 121/29 Sag T-366/13: Rettens dom af 1. marts 2017 — Den Franske Republik mod Europa-Kommissionen (Statsstøtte — cabotagesejlads — støtte iværksat af Frankrig til fordel for Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) og Compagnie méridionale de navigation — tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse — kompensation for en tjeneste, der supplerer basistjenesten, som tilsigter at dække spidsbelastningsperioderne i løbet af turistsæsonen — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — begrebet statsstøtte — fordel — Altmark-dommen) 20

2017/C 121/30 Sag T-454/13: Rettens dom af 1. marts 2017 — SNCM mod Kommissionen (Statsstøtte — cabotagesejlads — støtte iværksat af Frankrig til Société Nationale Corse Méditerranée (SNCM) og Compagnie Méridionale de Navigation — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — kompensation for en tjeneste, der supplerer basistjenesten, som tilsigter at dække spidsbelastningsperioderne i løbet af turistsæsonen — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — begrebet statsstøtte — fordel — Altmark-dommen — fastlæggelse af støttens størrelse) . . 21

2017/C 121/31 Sag T-157/14: Rettens dom af 28. februar 2017 — JingAo Solar m.fl. mod Rådet (Dumping — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig antidumpingtold — tilsagn — annullationssøgsmål — søgsmålsinteresse — formaliteten — eksportland — undersøgelses omfang — stikprøver — normal værdi — definitionen af den pågældende vare — frist for vedtagelse af en afgørelse vedrørende en anmodning om status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — den tidsmæssige anvendelse af nye regler — skade — årsagsforbindelse) 22

2017/C 121/32 Forenede sager T-158/14, T-161/14 og T-163/14: Rettens dom af 28. februar 2017 — JingAo Solar m. fl. mod Rådet (Tilskud — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig udligningstold — tilsagn — annullationssøgsmål — søgsmålsinteresse — formaliteten — undersøgelses omfang — stikprøvedtagning — definition af den pågældende vare) 22

2017/C 121/33 Sag T-160/14: Rettens dom af 28. februar 2017 — Yingli Energy (China) m.fl. mod Rådet (Dumping — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig antidumpingtold — tilsagn — annullationssøgsmål — søgsmålsinteresse — formaliteten — eksportlandet — undersøgelses omfang — stikprøver — normal værdi — definitionen af den pågældende vare — frist for vedtagelse af en afgørelse vedrørende en anmodning om at blive tillagt status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — den tidsmæssige anvendelse af nye regler — skade — årsagsforbindelse — ret til forsvar — beregning af skademargenen) 23

2017/C 121/34	Sag T-162/14: Rettens dom af 28. februar 2017 — Canadian Solar Emea m.fl. mod Rådet (Dumping — importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig antidumpingtold — pristilsagn — annullationssøgsmål — søgsmålskompetence — formaliteten — eksportland — undersøgelsens rækkevidde — stikprøve — normal værdi — definitionen af den pågældende vare — frist for vedtagelsen af en afgørelse vedrørende en ansøgning om at få tildelt status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — tidsmæssig anvendelse af nye bestemmelser — skade — årsagssammenhæng)	24
2017/C 121/35	Sag T-436/14: Rettens dom af 7. marts 2017 — Neka Novin mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over de omfattede personer — retlig fejl — åbenbart urigtigt skøn — proportionalitet)	25
2017/C 121/36	Sag T-208/15: Rettens dom af 1. marts 2017 — Universiteit Antwerpen mod REA (Voldgiftsklausul — syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — Marie Curie-aktioner — begyndende forskere — indkaldelse af forslag FP7-People-ITN-2008 — tilskudsaftaler — støtteberettigede omkostninger — tilbagebetaling af de udbetalte beløb — begrebet modtagelse af forskere — proportionalitet)	25
2017/C 121/37	Sag T-472/15 P: Rettens dom af 1. marts 2017 — EEAS mod Gross (Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2013 — ikke-opførelse på listen over forfremmede tjenestemænd — ingen retlig fejl)	26
2017/C 121/38	Sag T-698/15 P: Rettens dom af 1. marts 2017 — Silvan mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelsesåret 2013 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren — sammenligning af fortjenester — hensyntagen til bedømmelsesrapporter — ingen retlig fejl)	27
2017/C 121/39	Sag T-730/15 P: Rettens dom af 2. marts 2017 — DI mod EASO (Appel — personalesag — EASO's ansatte — kontraktansat — tidsbegrænset ansættelseskontrakt — ansættelse på prøve — afgørelse om afskedigelse — annullations- og erstatningssøgsmål — afvisning i første instans som åbenbart ugrundet — reglen om overensstemmelse mellem stævningen og klagen — vedtægtens artikel 91, stk. 2)	27
2017/C 121/40	Sag T-766/15: Rettens dom af 28. februar 2017 — Labeyrie mod EUIPO — Delpéyrat (gengivelse af en spredning af gyldne fisk på blå baggrund) (EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærke, der gengiver en spredning af gyldne fisk på blå baggrund — erklæring om fortabelse — reel brug af varemærket — artikel 15, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — en form, der afviger ved enkeltheder, som ikke forandrer mærkets særpræg)	28
2017/C 121/41	Sag T-767/15: Dom afsagt af Retten den 28. februar 2017 — Labeyrie mod EUIPO — Delpéyrat (gengivelse af en spredning af klare fisk på en mørk baggrund) (EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærke, der gengiver en spredning af klare fisk på en mørk baggrund — erklæring af fortabelse — reel brug af varemærket — artikel 15, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — form, der adskiller sig ved bestanddele, der ikke ændrer det fornødne særpræg) . . .	28
2017/C 121/42	Sag T-333/14: Rettens kendelse af 14. februar 2017 — Helbrecht mod EUIPO — Lenci Calzature (SportEyes) (EU-varemærker — indsigelsessag — annullation af ældre figurmærke, der ligger til grund for den anfægtede afgørelse — ufornuddent at træffe afgørelse)	29

2017/C 121/43	Sag T-140/16 R II: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 16. februar 2017 — Le Pen mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — medlem af Europa-Parlamentet — inddrivelse ved modregning af beløb, der er udbetalt som godtgørelse for udgifter til parlamentarisk assistance — begæring om udsættelse af gennemførelse — ny begæring — nye faktiske omstændigheder — ingen uopsættelighed)	30
2017/C 121/44	Sag T-192/16: Rettens kendelse af 28. februar 2017 — NF mod Det Europæiske Råd (Annulations-søgsmål — erklæring fra EU og Tyrkiet af 18. marts 2016 — pressemeddelelse — begrebet »international aftale« — identificering af udstederen af retsakten — retsaktens rækkevidde — møde i Det Europæiske Råd — møde mellem EU-medlemsstaternes stats- og regeringschefer afholdt i Rådet for Den Europæiske Unions lokaler — EU-medlemsstaternes repræsentanternes egenskab under et møde med et tredjelandets repræsentant — artikel 263, stk. 1, TEUF — inkompetence)	30
2017/C 121/45	Sag T-193/16: Rettens kendelse af 28. februar 2017 — NG mod Det Europæiske Råd (Annulations-søgsmål — erklæring fra EU og Tyrkiet af 18. marts 2016 — pressemeddelelse — begrebet »international aftale« — identificering af udstederen af retsakten — retsaktens rækkevidde — møde i Det Europæiske Råd — møde mellem EU-medlemsstaternes stats- og regeringschefer afholdt i Rådet for Den Europæiske Unions lokaler — EU-medlemsstaternes repræsentanternes egenskab under et møde med et tredjelandets repræsentant — artikel 263, stk. 1, TEUF — inkompetence)	31
2017/C 121/46	Sag T-257/16: Rettens kendelse af 28. februar 2017 — NM mod Det Europæiske Råd (Annulations-søgsmål — erklæring fra EU og Tyrkiet af 18. marts 2016 — pressemeddelelse — begrebet »international aftale« — identificering af udstederen af retsakten — retsaktens rækkevidde — møde i Det Europæiske Råd — møde mellem EU-medlemsstaternes stats- og regeringschefer afholdt i Rådet for Den Europæiske Unions lokaler — EU-medlemsstaternes repræsentanternes egenskab under et møde med et tredjelandets repræsentant — artikel 263, stk. 1, TEUF — inkompetence)	32
2017/C 121/47	Sag T-594/16: Rettens kendelse af 16. februar 2017 — Walton mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — personalesag — midlertidigt ansatte — udtrædelsespenge — ændring af beregningen — retskraft — søgsmål, der dels skal afvises, dels åbenbart savner ethvert retligt grundlag)	32
2017/C 121/48	Sag T-624/16 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 16. februar 2017 — Gollnisch mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — medlem af Europa-Parlamentet — inddrivelse ved modregning af beløb, der er udbetalt som godtgørelse for udgifter til parlamentarisk assistance — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	33
2017/C 121/49	Sag T-626/16 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 16. februar 2017 — Troszczynski mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — medlem af Europa-Parlamentet — inddrivelse ved modregning af beløb, der er udbetalt som godtgørelse for udgifter til parlamentarisk assistance — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	33
2017/C 121/50	Sag T-688/16 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 17. februar 2017 — Janssen-Cases mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — personalesag — meddelelse om ledig stilling — Ombudsmand ved Kommissionen — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	34
2017/C 121/51	Sag T-714/16: Rettens kendelse af 9. februar 2017 — Asolo mod EUIPO — Red Bull (FLÜGEL) (EU-varemærker — ugyldighedssag — tilbagekaldelse af den anfægtede afgørelse — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	34
2017/C 121/52	Sag T-61/17: Sag anlagt den 22. januar 2017 — Selimovic mod Parlamentet	35
2017/C 121/53	Sag T-74/17: Sag anlagt den 6. februar 2017 — Danjaq mod EUIPO — Formosan (Shaken, not stirred)	36

2017/C 121/54	Sag T-82/17: Sag anlagt den 7. februar 2017 — PepsiCo mod EUIPO — Intersnack Group (Exxtra Deep)	37
2017/C 121/55	Sag T-83/17: Sag anlagt den 8. februar 2017 — Heineken Romania mod EUIPO — Lénárd (Csíki Sör)	37
2017/C 121/56	Sag T-90/17: Sag anlagt den 13. februar 2017 — Gelinova Group mod EUIPO — Cloetta Italia (galatea...è naturale)	38
2017/C 121/57	Sag T-93/17: Sag anlagt den 14. februar 2017 — Duferco Long Products mod Kommissionen	38
2017/C 121/58	Sag T-101/17: Sag anlagt den 15. februar 2017 — Apple Distribution International mod Kommissionen	39
2017/C 121/59	Sag T-102/17: Sag anlagt den 17. februar 2017 — Cantina e oleificio sociale di San Marzano mod EUIPO — Miguel Torres (SANTORO)	40
2017/C 121/60	Sag T-103/17: Sag anlagt den 17. februar 2017 — Recordati Orphan Drugs mod EUIPO — Laboratorios Normon (NORMOSANG)	41
2017/C 121/61	Sag T-108/17: Sag anlagt den 17. februar 2017 — ClientEarth mod Kommissionen	41
2017/C 121/62	Sag T-109/17: Sag anlagt den 21. februar 2017 — FCA US mod EUIPO — Busbridge (VIPER)	42
2017/C 121/63	Sag T-110/17: Sag anlagt den 18. februar 2017 — Jiangsu Seraphim Solar System mod Kommissionen	43
2017/C 121/64	Sag T-116/17: Sag anlagt den 20. februar 2017 — Spiegel-Verlag Rudolf Augstein og Sauga mod ECB	44
2017/C 121/65	Sag T-118/17: Sag anlagt den 24. februar 2017 — Institute for Direct Democracy in Europe mod Parlamentet	45
2017/C 121/66	Sag T-120/17: Sag anlagt den 20. februar 2017 — M&T Emporia Ilektrikon — Ilektronikon Eidon mod EUIPO (fluo.)	46
2017/C 121/67	Sag T-122/17: Sag anlagt den 22. februar 2017 — Devin mod EUIPO — Haskovo (DEVIN)	47
2017/C 121/68	Sag T-126/17: Sag anlagt den 27. februar 2017 — Consorzio IB Innovation mod Kommissionen . . .	47
2017/C 121/69	Sag T-130/17: Sag anlagt den 1. marts 2017 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo mod Kommissionen	48

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 121/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 112 af 10.4.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 104 af 3.4.2017

EUT C 95 af 27.3.2017

EUT C 86 af 20.3.2017

EUT C 78 af 13.3.2017

EUT C 70 af 6.3.2017

EUT C 63 af 27.2.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. marts 2017 — SC Casa Noastră SA mod Ministerul Transporturilor — Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier ISCTR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Balş — Judeţul Olt — Rumænien)

(Sag C-245/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — transport ad landevej — sociale bestemmelser — undtagelser — forordning (EF) nr. 561/2006 — artikel 3, litra a) — forordning (EF) nr. 1073/2009 — artikel 2, nr. 3) — personbefordring i form af rutekørsel — begreb — gratis befordring arrangeret af en erhvervsdrivende for sine medarbejdere til og fra arbejdsstedet i køretøjer, der tilhører den erhvervsdrivende, og som føres af en af dennes ansatte)

(2017/C 121/02)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Judecătoria Balş — Judeţul Olt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Casa Noastră SA

Sagsøgt: Ministerul Transporturilor — Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier ISCTR

Konklusion

Artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og forordning (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og artikel 2, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 skal fortolkes således, at befordring af arbejdstagere mellem bopæl og arbejde, arrangeret af arbejdstagernes arbejdsgiver, og hvor rutens længde ikke overstiger 50 km, er omfattet af anvendelsesområdet for den undtagelse, der er foreskrevet i artikel 3, litra a), i forordning nr. 561/2006, hvorefter denne forordning ikke finder anvendelse på en sådan befordring.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 1. marts 2017 — ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited og ITV Studios Limited mod TVCatchup Limited, TVCatchup (UK) Limited og Media Resources Limitedx (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-275/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/29/EF — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — artikel 9 — adgang til radio- og TV-spredningstjenesters kabel — begrebet »kabel« — tredjemands viderespredning via internettet af udsendelser fra kommercielle TV-spredningsforetagender — »live streaming«)

(2017/C 121/03)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited og ITV Studios Limited

Sagsøgte: TVCatchup Limited, TVCatchup (UK) Limited og Media Resources Limitedx

Procesdeltagere: The Secretary of State for Business, Innovation and Skills og Virgin Media Limited

Konklusion

Artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet og navnlig begrebet »adgang til radio- og TV-spredningstjenesters kabel« skal fortolkes således, at en national lovgivning, hvorefter der ikke foreligger en krænkelse af ophavsretten i tilfælde af umiddelbar viderespredning pr. kabel, herunder i givet fald via internettet, i det oprindelige sendeområde af værker, der udsendes på TV-kanaler, der er underlagt public service-forpligtelser, ikke er omfattet af og ikke er tilladt ved denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 2. marts 2017 — Andrew Marcus Henderson mod Novo Banco SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Évora — Portugal)

(Sag C-354/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter — forordning (EF) nr. 1393/2007 — artikel 8, 14 og 19 — postforkyndelse af en stævning — manglende oversættelse af stævningen — bilag II — formular — ikke indeholdt — konsekvenser — forkyndelse ved anbefalet brev med modtagelsesbevis — manglende returnering af modtagelsesbeviset — stævningen modtaget af tredjemand — betingelser for procedurens gyldighed)

(2017/C 121/04)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Évora

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andrew Marcus Henderson

Sagsøgt: Novo Banco SA

Konklusion

1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter undladelsen af at fremsende standardformularen i bilag II til denne forordning i et tilfælde, hvor et retsligt dokument, som er forkyndt for en sagsøgt, der er bosat på en anden medlemsstats område, ikke er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til enten et sprog, som den sagsøgte forstår, eller modtagerstatens officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted, indebærer, at nævnte forkyndelse er ugyldig, også selv om denne ugyldighed skal påberåbes af sagsøgte inden for en bestemt frist eller ved sagens indledning, inden der er fremsat påstande med hensyn til sagens realitet.

Samme forordning kræver derimod, at en sådan undladelse afhjælpes i overensstemmelse med forordningens bestemmelser, således at standardformularen i bilag II til forordningen meddeles den pågældende.

2) Forordning nr. 1393/2007 skal fortolkes således, at en postforkyndelse af et indledende processkrift er gyldig, selv om

- modtagelsesbeviset for det anbefalede brev, som indeholdt det dokument, der skulle forkyndes for dets adressat, er blevet erstattet af et andet dokument, forudsat at sidstnævnte dokument frembyder tilsvarende garantier med hensyn til de heri indeholdte oplysninger og beviser; det påhviler den forelæggende ret, for hvilken sagen er indbragt i afsenderstaten, at sikre sig, at adressaten har modtaget det omhandlede dokument under sådanne omstændigheder, at den pågældendes ret til forsvar er blevet iagttaget
- det dokument, der skal forkyndes, ikke er blevet afleveret til dets adressat personligt, forudsat at det blev modtaget af en voksen person, der befandt sig på adressatens sædvanlige bopæl, hvad enten der er tale om et familiemedlem eller en person, der er ansat af adressaten; det tilkommer i givet fald adressaten ved hjælp af ethvert bevismiddel, der er tilladt for den ret, for hvilken sagen er indbragt i afsenderstaten, at godtgøre, at den pågældende faktisk hverken har kunnet opnå kendskab til den omstændighed, at der er indledt en retslig procedure mod vedkommende i en anden medlemsstat, eller har kunnet fastlægge sagens genstand eller årsagen til kravet eller har rådet over tilstrækkelig tid til at forberede sit forsvar.

(¹) EUT C 302 af 14.9.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. marts 2017 — Alphonse Eschenbrenner mod Bundesagentur für Arbeit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landessozialgericht Rheinland-Pfalz, Mainz — Tyskland)

(Sag C-496/15) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — artikel 45 TEUF — forordning (EU) nr. 492/2011 — artikel 7 — ligebehandling — grænsearbejder, der er indkomstskattepligtig i bopælsmedlemsstaten — ydelse, som beskæftigelsesmedlemsstaten udbetaler i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — metode for beregning af insolvensydelsen — fiktiv hensyntagen til indkomstskatten i beskæftigelsesmedlemsstaten — insolvensydelse, der er lavere end den hidtidige nettoløn — bilateral dobbeltbeskatningsoverenskomst)

(2017/C 121/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landessozialgericht Rheinland-Pfalz, Mainz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alphonse Eschenbrenner

Sagsøgt: Bundesagentur für Arbeit

Konklusion

Artikel 45 TEUF og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen skal fortolkes således, at bestemmelserne under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede ikke er til hinder for, at størrelsen af den insolvensydelse, som en medlemsstat tildeler en grænsearbejder, der hverken er indkomstskattepligtig i denne stat eller pligtig at betale skat af denne ydelse, fastlægges ved, at indkomstskatten med den sats, der gælder i den nævnte stat, fradrages i den løn, der tjener som grundlag for beregningen af ydelsen, med den følge, at denne grænsearbejder — i modsætning til de personer, der er bosiddende og har beskæftigelse i den nævnte stat — ikke modtager en ydelse svarende til sin hidtidige nettoløn. Den omstændighed, at denne arbejdstager ikke kan gøre et krav gældende over for sin arbejdsgiver svarende til den del af arbejdstagerens hidtidige bruttoløn, som den pågældende ikke har oppebåret som følge af dette fradrag, har ingen betydning i denne henseende.

⁽¹⁾ EUT C 429 af 21.12.2015.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 2. marts 2017 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV mod comtech GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Stuttgart — Tyskland)

(Sag C-568/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2011/83/EU — artikel 21 — kommunikation pr. telefon — en erhvervsdrivendes brug af en telefonlinje med henblik på at gøre det muligt for forbrugeren at kontakte ham vedrørende en indgået aftale — forbud mod at anvende en takst, der er højere end basistelefontaksten — begrebet »basistelefontakst«)

(2017/C 121/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Sagsøgt: comtech GmbH

Konklusion

Begrebet »basistelefontakst« i artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF skal fortolkes således, at prisen for et opkald vedrørende en indgået aftale og til en servicetelefonlinje, der drives af en erhvervsdrivende, ikke må overstige prisen for et opkald til et almindeligt geografisk fastnet- eller mobiltelefonnummer. For så vidt som denne grænse overholdes, er spørgsmålet, om den pågældende erhvervsdrivende opnår gevinst eller ej ved driften af denne servicetelefonlinje, irrelevant.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 2. marts 2017 — Glencore Céréales France mod Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Melun — Frankrig)

(Sag C-584/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — artikel 3 — forordning (EØF) nr. 3665/87 — artikel 11 — tilbagesøgning af en eksportrestitution, som uretmæssigt er blevet bevilget — forordning (EØF) nr. 3002/92 — artikel 5a — sikkerhedsstillelse, som uretmæssigt er blevet frigivet — skyldige renter — forældelsesfrist — tidspunkt, hvor fristen begynder at løbe — afbrydelse af fristen — øvre grænse — længere frist — anvendelse heraf)

(2017/C 121/07)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Melun

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Glencore Céréales France

Sagsøgt: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser skal fortolkes således, at den forældelsesfrist, som er foreskrevet i denne bestemmelse, finder anvendelse på inddrivelse af rentekrav som de i hovedsagen omhandlede, der er forfaldne til betaling i henhold til artikel 11, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 495/97 af 18. marts 1997, og artikel 5a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3002/92 af 16. oktober 1992 om fælles gennemførelsesbestemmelser for kontrol med anvendelse af og/eller bestemmelse for produkter fra intervention, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 770/96 af 26. april 1996.
- 2) Artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 2988/95 skal fortolkes således, at den omstændighed, at en erhvervsdrivende er debitor for rentekrav som de i hovedsagen omhandlede, ikke udgør en »vedvarende eller gentagen uregelmæssighed« som omhandlet i denne bestemmelse. Sådanne krav skal anses for at være en følge af den samme uregelmæssighed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 2988/95, som den, der medfører tilbagesøgning af den støtte og de beløb, der er modtaget uretmæssigt, og som udgør hovedkravene.
- 3) Artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 2988/95 skal fortolkes således, at forældelsesfristen i artikel 3, stk. 1, første afsnit, for så vidt angår retsforfølgning, der fører til vedtagelse af administrative foranstaltninger til inddrivelse af rentekrav som de i hovedsagen omhandlede, løber fra det tidspunkt, hvor den uregelmæssighed — der bevirker tilbagesøgning af den uretmæssige støtte og de uretmæssige beløb, som disse renter er beregnet på grundlag af — har fundet sted, dvs. tidspunktet for det forhold, som udgør denne uregelmæssighed, nemlig enten tidspunktet for handlingen eller unkladelsen eller tidspunktet for skaden, som opstår til sidst.
- 4) Artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, i forordning nr. 2988/95 skal fortolkes således, at der for så vidt angår retsforfølgning, som fører til vedtagelse af administrative foranstaltninger til inddrivelse af rentekrav som de i hovedsagen omhandlede, indtræder forældelse, når den frist, der fremgår af artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, er udløbet, og når den kompetente myndighed inden for denne frist har krævet tilbagebetaling af den støtte eller de beløb, som den pågældende erhvervsdrivende har oppebåret uberettiget, uden samtidig at træffe afgørelse om disse renter.
- 5) Artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2988/95 skal fortolkes således, at en i national ret fastsat forældelsesfrist, der er længere end den frist, som er fastsat i forordningens artikel 3, stk. 1, kan finde anvendelse i en situation som den i hovedsagen omhandlede ved inddrivelse af krav, der er opstået inden det tidspunkt, hvorpå denne frist trådte i kraft, og som endnu ikke er forældet i henhold til sidstnævnte bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. marts 2017 — Panrico, SA mod Den Europæiske Unions
Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og HDN Development Corp.**

(Sag C-655/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 52 — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5 — figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »krispy kreme doughnuts« — nationale og internationale ord- og figurmærker, der indeholder bestanddelene »donut«, »donuts« og »doughnuts« — ugyldighedsbegæring — afslag)

(2017/C 121/08)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Panrico, SA (ved abogado D. Pellisé Urquiza)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget) og HDN Development Corp. (ved abogadas M.H. Granado Carpenter og L. Polo Carreño)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Panrico SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 4.4.2016.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. marts 2017 — J. D. mod Prezes Urzędu Regulacji Energetyki
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Apelacyjny w Warszawie — Polen)**

(Sag C-4/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2009/28/EF — artikel 2, andet afsnit, litra a) — energi fra vedvarende energikilder — vandkraft — begreb — energi fra et lille vandkraftværk, der er placeret et sted, hvor en anden virksomheds industrispildevand udledes)

(2017/C 121/09)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J. D.

Sagsøgt: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Konklusion

Begrebet »energi fra vedvarende energikilder« i artikel 2, andet afsnit, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF skal fortolkes således, at det omfatter energi fra et lille vandkraftværk, der hverken er et pumpekraftværk eller et vandkraftværk med pumpefunktion, og som er placeret et sted, hvor en anden virksomheds industrispildevand udledes, idet denne forud herfor har udtaget vandet til eget brug.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 2. marts 2017 — José María Pérez Retamero mod TNT Express Worldwide Spain S.L., Last Mile Courier S.L., tidligere Transportes Sapiro S.L. og Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona — Spanien)

(Sag C-97/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2002/15/EF — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — tilrettelæggelse af arbejdstiden — vejtransport — mobil arbejdstager — selvstændig chauffør — begreb — afvisning)

(2017/C 121/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: José María Pérez Retamero

Sagsøgte: TNT Express Worldwide Spain S.L., Last Mile Courier S.L., tidligere Transportes Sapiro S.L., Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse, indgivet af Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona (arbejdsretten i Barcelona, Spanien), afvises.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 2.5.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. marts 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Hellenke Republik

(Sag C-160/16) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — energipolitik — bygningers energimæssige ydeevne — direktiv 2010/31/EU — artikel 5, stk. 2 — indberetning af omkostningsoptimale niveauer)

(2017/C 121/11)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Zavvos og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Hellenke Republik (ved N. Dafniou, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) Den Hellenke Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne, der skal fastlægges i overensstemmelse med bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 244/2012 af 16. januar 2012, om supplerung af direktiv 2010/31, hvori der fastlægges en ramme for en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne, idet den ikke har indberettet de omkostningsoptimale niveauer som omhandlet i artikel 5, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2010/31.

2) Den Hellenke Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Appel iværksat den 18. november 2016 af Skylotec GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 13. september 2016 i sag T-146/15 — hyphen GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-587/16 P)

(2017/C 121/12)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Skylotec GmbH (ved Rechtsanwalt M. De Zorti)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og hyphen GmbH

Den Europæiske Unions Domstol (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 28. februar 2017 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19. december 2016 — Amber Capital Italia Sgr SpA og Amber Capital Uk Llp mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Sag C-654/16)

(2017/C 121/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Amber Capital Italia Sgr SpA og Amber Capital Uk Llp

Sagsøgt: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Præjudicielt spørgsmål

Er det til hinder for en korrekt anvendelse af dels artikel 5, stk. 4, første og andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud ⁽¹⁾ i relation til de generelle principper i direktivets artikel 3, stk. 1, dels de generelle principper om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitet, rimelighed, gennemsigtighed og forbud mod forskelsbehandling, at nationale bestemmelser — såsom artikel 106, stk. 3, litra d), nr. 2), i lovdekret nr. 58 af 24. februar 1998 (den konsoliderede lovtekst vedrørende bestemmelserne om finansiel formidling i medfør af artikel 8 og 21 i lov nr. 52 af 6.2.1996), med senere ændringer, og artikel 47 g i beslutning nr. 11971 af 14. maj 1999 truffet af Consob (gennemførelsesforordning for lovdekret nr. 58 af 24.2.1998 om regulering af udstedere), med senere ændringer — der giver Consob beføjelse til at forhøje det i den nævnte artikel 106 omhandlede overtagelsestilbud i tilfælde af konstateret samordning mellem tilbudsgiveren eller personer, der handler i forståelse med den pågældende, og en eller flere sælgere, alene henviser til kriteriet om den »konstaterede pris« uden at specificere parametrene og kriterierne for denne konstatering?

⁽¹⁾ EUT L 142, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19. december 2016 — Hitachi Rail Italy Investments Srl mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Sag C-655/16)

(2017/C 121/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hitachi Rail Italy Investments Srl

Sagsøgt: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Præjudicielt spørgsmål

Er det til hinder for en korrekt anvendelse af dels artikel 5, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud ⁽¹⁾ i relation til de generelle principper i direktivets artikel 3, stk. 1, dels de generelle principper om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitet, rimelighed, gennemsigtighed og forbud mod forskelsbehandling, at nationale bestemmelser — såsom artikel 106, stk. 3, litra d), nr. 2), i lovdekret nr. 58 af 24. februar 1998 (den konsoliderede lovtekst vedrørende bestemmelserne om finansiel formidling i medfør af artikel 8 og 21 i lov nr. 52 af 6.2.1996), med senere ændringer, og artikel 47 g i beslutning nr. 11971 af 14. maj 1999 truffet af Consob (gennemførelsesforordning for lovdekret nr. 58 af 24.2.1998 om regulering af udstedere), med senere ændringer — giver Consob beføjelse til at forhøje det i den nævnte artikel 106 omhandlede overtagelsestilbud i tilfælde af samordning mellem tilbudsgiveren eller personer, der handler i forståelse med den pågældende, og en eller flere sælgere, uden at specificere de specifikke former for adfærd, som kendetegner denne samordning, og således uden klart at definere de omstændigheder og kriterier, som skal være opfyldt, for at Consob skal have beføjelse til at forhøje den tilbudte pris?

⁽¹⁾ EUT L 142, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19. december 2016 — Finmeccanica SpA mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Sag C-656/16)

(2017/C 121/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finmeccanica SpA

Sagsøgt: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Præjudicielt spørgsmål

Er det til hinder for en korrekt anvendelse af dels artikel 5, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud ⁽¹⁾ i relation til de generelle principper i direktivets artikel 3, stk. 1, dels de generelle principper om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitet, rimelighed, gennemsigtighed og forbud mod forskelsbehandling, at nationale bestemmelser — såsom artikel 106, stk. 3, litra d), nr. 2), i lovdekret nr. 58 af 24. februar 1998 (den konsoliderede lovtæst vedrørende bestemmelserne om finansiel formidling i medfør af artikel 8 og 21 i lov nr. 52 af 6.2.1996), med senere ændringer, og artikel 47 g i beslutning nr. 11971 af 14. maj 1999 truffet af Consob (gennemførelsesforordning for lovdekret nr. 58 af 24.2.1998 om regulering af udstedere), med senere ændringer — giver Consob beføjelse til at forhøje det i den nævnte artikel 106 omhandlede overtagelsestilbud i tilfælde af samordning mellem tilbudsgiveren eller personer, der handler i forståelse med den pågældende, og en eller flere sælgere, uden at specificere de specifikke former for adfærd, som kendetegner denne samordning, og således uden klart at definere de omstændigheder og kriterier, som skal være opfyldt, for at Consob skal have beføjelse til at forhøje den tilbudte pris?

⁽¹⁾ EUT L 142, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19. december 2016 — Bluebell Partners Limited mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Sag C-657/16)

(2017/C 121/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bluebell Partners Limited

Sagsøgt: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Præjudicielt spørgsmål

Er det til hinder for en korrekt anvendelse af dels artikel 5, stk. 4, første og andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud ⁽¹⁾ i relation til de generelle principper i direktivets artikel 3, stk. 1, dels de generelle principper om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitet, rimelighed, gennemsigtighed og forbud mod forskelsbehandling, at nationale bestemmelser — såsom artikel 106, stk. 3, litra d), nr. 2), i lovdekret nr. 58 af 24. februar 1998 (den konsoliderede lovtæst vedrørende bestemmelserne om finansiel formidling i medfør af artikel 8 og 21 i lov nr. 52 af 6.2.1996), med senere ændringer, og artikel 47 g i beslutning nr. 11971 af 14. maj 1999 truffet af Consob (gennemførelsesforordning for lovdekret nr. 58 af 24.2.1998 om regulering af udstedere), med senere ændringer — der giver Consob beføjelse til at forhøje det i den nævnte artikel 106 omhandlede overtagelsestilbud i tilfælde af samordning mellem tilbudsgiveren eller personer, der handler i forståelse med den pågældende, og en eller flere sælgere, alene henviser til kriteriet om den »konstaterede pris« uden at specificere parametrene og kriterierne for denne konstatering?

⁽¹⁾ EUT L 142, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19. december 2016 — Elliot International Lp m.fl. mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Sag C-658/16)

(2017/C 121/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Elliot International Lp, The Liverpool Limited Partnership og Elliot Associates L.P.

Sagsøgt: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Præjudicielt spørgsmål

Er det til hinder for en korrekt anvendelse af dels artikel 5, stk. 4, første og andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud ⁽¹⁾ i relation til de generelle principper i direktivets artikel 3, stk. 1, dels de generelle principper om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitet, rimelighed, gennemsigtighed og forbud mod forskelsbehandling, at nationale bestemmelser — såsom artikel 106, stk. 3, litra d), nr. 2), i lovdekret nr. 58 af 24. februar 1998 (den konsoliderede lovtekst vedrørende bestemmelserne om finansiel formidling i medfør af artikel 8 og 21 i lov nr. 52 af 6.2.1996), med senere ændringer, og artikel 47 g i beslutning nr. 11971 af 14. maj 1999 truffet af Consob (gennemførelsesforordning for lovdekret nr. 58 af 24.2.1998 om regulering af udstedere), med senere ændringer — der giver Consob beføjelse til at forhøje det i den nævnte artikel 106 omhandlede overtagelsestilbud i tilfælde af samordning mellem tilbudsgiveren eller personer, der handler i forståelse med den pågældende, og en eller flere sælgere, alene henviser til kriteriet om den »konstaterede pris« uden at specificere parametrene og kriterierne for denne konstatering?

⁽¹⁾ EUT L 142, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 19. januar 2017, NN A/S mod Skatteministeriet

(Sag C-28/17)

(2017/C 121/18)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: NN A/S

Sagsøgte: Skatteministeriet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvilke elementer skal inddrages ved vurderingen af, om hjemmehørende selskaber i en situation som den foreliggende er underlagt en »tilsvarende betingelse«, jf. Philips-dommens ⁽¹⁾ præmis 20, med hensyn til modregning af underskud, som gælder for filialer af ikke-hjemmehørende selskaber?

- 2) Hvis det lægges til grund, at de danske beskatningsregler ikke indeholder en forskelsbehandling som omhandlet i Philips-sagen, udgør et forbud mod modregning svarende til det beskrevne — i sådanne tilfælde, hvor overskuddet i det ikke-hjemmehørende selskabs faste driftssted tillige er undergivet værtslandets beskatningskompetence — i sig selv en restriktion af retten til fri etableringsret, jf. TEUF artikel 49, der skal retfærdiggøres af et tvingende alment hensyn?
- 3) I bekræftende fald kan en sådan restriktion da retfærdiggøres af hensynet til at forhindre dobbelt anvendelse af underskud, målet om at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne eller af en kombination af begge disse?
- 4) I bekræftende fald er en sådan restriktion da proportional?

(¹) Domstolens Dom af 6. September 2012, sag C-18/11 (EU:C:2012:532)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien)
den 25. januar 2017 — Isabel González Castro mod Mutua Umivale y Prosegur España S.L.**

(Sag C-41/17)

(2017/C 121/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Isabel González Castro

Sagsøgt: Mutua Umivale y Prosegur España S.L.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7 i direktiv 92/85/EØF (¹) fortolkes således, at natarbejde — som arbejdstagere, der er omfattet af artikel 2, herunder ammende arbejdstagere, ikke må være forpligtet til at udføre — omfatter ikke alene arbejde, der udføres fuldt ud om natten, men også skifteholdsarbejde, når nogle af turnusserne som i det foreliggende tilfælde foregår om natten?
- 2) I en tvist om, hvorvidt der foreligger en risikosituation i forhold til en ammende arbejdstager, finder da de særlige bestemmelser om bevisbyrde i artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/54/EF (²) — gennemført i spansk ret bl.a. i artikel 96.1 i Ley 36/2011 — sammenholdt med kravene i artikel 5 i direktiv 92/85/EØF — gennemført i spansk ret i artikel 26 i Ley de Prevención de Riesgos Laborales (lov om forebyggelse af arbejdsrelaterede risici) — anvendelse med henblik på arbejdstagerens fritagelse for at arbejde i ammeperioden og i givet fald med henblik på tildeling af den ydelse, der er forbundet med en sådan situation i national ret i overensstemmelse med artikel 11, nr. 1), i direktiv 92/85/EØF?
- 3) Kan artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/54/EF fortolkes således, at der foreligger »faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der har været tale om direkte eller indirekte forskelsbehandling« af en ammende arbejdstager — i en tvist om, hvorvidt der foreligger en risiko i forbindelse med amning med deraf følgende midlertidig ophævelse af forpligtelsen til at arbejde som fastsat i artikel 5 i direktiv 92/85/EF, der er gennemført i spansk ret i artikel 26 i lov om forebyggelse af arbejdsrelaterede risici — idet (1) arbejdstageren yder tjenester ifølge en skifteholdsordning som sikkerhedsvagt og med natarbejde i visse af turnusserne, som denne desuden udfører alene, og (2) går rundt og i givet fald tilser akutte tilfælde (forbrydelser, ildebrande eller andre hændelser), og det tilmed ikke fremgår, (3) at der på arbejdspladsen forefindes et passende sted til amning eller i givet fald til at foretage udpumpning af modermælken?

- 4) Når det i henhold til artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/54/EF, sammenholdt med artikel 5 i direktiv 92/85/EØF — gennemført i spansk ret i artikel 26 i lov om forebyggelse af arbejdsrelaterede risici — er påvist, at der foreligger »faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der har været tale om direkte eller indirekte forskelsbehandling«, i en tvist om, hvorvidt der foreligger en risiko i forbindelse med amning med deraf følgende midlertidig ophævelse af forpligtelsen til at arbejde, kan det da kræves af en ammende arbejdstager, at denne med henblik på at blive fritaget fra arbejdet i overensstemmelse med den nationale lovgivning, der gennemfører artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 92/86/EØF, skal godtgøre, at en ændring af arbejdsforholdene og/eller arbejdstiden ikke er teknisk og/eller objektivt mulig eller ikke med rimelighed kan forlanges, og at en overførsel til andre arbejdsopgaver ikke er teknisk og/eller objektivt mulig eller ikke med rimelighed kan forlanges, eller er det derimod de sagsøgte (arbejdsgiveren og den enhed, der udbetaler de sociale sikringsydelse, der er forbundet med den midlertidige ophævelse af arbejdskontrakten), som skal bevise disse forhold?

- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/85/EØF af 19.10.1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT 1992, L 348, s. 1).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT 2006, L 294, s. 23).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 27. januar 2017 — The Scotch Whisky Association, The Registered Office mod Michael Klotz

(Sag C-44/17)

(2017/C 121/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Scotch Whisky Association, The Registered Office

Sagsøgt: Michael Klotz

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kræver en »indirekte kommerciel brug« af en registreret geografisk betegnelse for spiritus i henhold til artikel 16, litra a), i forordning (EF) nr. 110/2008 ⁽¹⁾, at den registrerede geografiske betegnelse anvendes i identisk eller fonetisk og/eller optisk lignende form, eller er det tilstrækkeligt, at den omtvistede del af tegnet hos den relevante kundekreds vækker en association af en hvilken som helst art til den registrerede geografiske betegnelse eller det geografiske område?

Såfremt sidstnævnte er tilfældet: Spiller det da også en rolle i forbindelse med vurderingen af, om der foreligger en »indirekte kommerciel brug«, i hvilken sammenhæng den omtvistede bestanddel af tegnet er indføjet, eller kan denne sammenhæng ikke modvirke en indirekte kommerciel brug af den registrerede geografiske betegnelse, selv om den omtvistede bestanddel af tegnet er ledsaget af en angivelse af produktets virkelige oprindelse?

- 2) Kræver en »antydning« af en registreret geografisk betegnelse i henhold til artikel 16, litra b), i forordning (EF) nr. 110/2008, at der foreligger fonetisk og/eller optisk lighed mellem den registrerede geografiske betegnelse og den omtvistede bestanddel af tegnet, eller er det tilstrækkeligt, at den omtvistede del af tegnet hos den relevante kundekreds vækker en association af en hvilken som helst art til den registrerede geografiske betegnelse eller det geografiske område?

Såfremt sidstnævnte er tilfældet: Spiller det da også en rolle i forbindelse med vurderingen af, om der foreligger en »antydning«, i hvilken sammenhæng den omtvistede bestanddel af tegnet er indføjet, eller kan denne sammenhæng ikke modvirke en antydning i kraft af den omtvistede bestanddel af tegnet, selv om den omtvistede bestanddel af tegnet er ledsaget af en angivelse af produktets virkelige oprindelse?

- 3) Spiller det en rolle i forbindelse med vurderingen af, om der foreligger en »anden falsk eller vildledende angivelse« i henhold til artikel 16, litra c), i forordning nr. 110/2008, i hvilken sammenhæng den omtvistede bestanddel af tegnet er indføjet, eller kan denne sammenhæng ikke modvirke en vildledende angivelse, selv om den omtvistede bestanddel af tegnet er ledsaget af en angivelse af produktets virkelige oprindelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 (EUT L 39, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 30. januar 2017 —
Frédéric Jahin mod Ministre de l'économie et des finances og Ministre des affaires sociales et de la
santé**

(Sag C-45/17)

(2017/C 121/21)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Frédéric Jahin

Sagsøgte: Ministre de l'économie et des finances og Ministre des affaires sociales et de la santé

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 63 [TEUF], 64 [TEUF] og 65 [TEUF] fortolkes således, at den omstændighed, at en person, der er tilknyttet en social sikringsordning i en anden tredjestat uden for Den Europæiske Union end medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller Schweiz i lighed med de personer, der er tilknyttet en social sikringsordning i Frankrig, er omfattet af de opkrævninger af indtægter af kapital, der er fastsat i den franske lovgivning, og som er omfattet af anvendelsesområdet for forordning [(EF) nr. 883/2004 ⁽¹⁾] af 29. april 2004, mens en person, der er omfattet af den sociale sikringsordning i en anden medlemsstat end Frankrig i henhold til denne forordnings bestemmelser ikke er omfattet heraf, udgør en restriktion for de frie kapitalbevægelser fra tredjelande, der i princippet er forbudt i henhold til artikel 63 [TEUF]?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 63 [TEUF], 64 [TEUF] og 65 [TEUF] da fortolkes således, at en sådan restriktion for kapitalbevægelserne, der følger af en kombination af en fransk retsforordning, der lader alle de personer, der oppebærer visse indtægter af kapital, være omfattet af den omtvistede opkrævning, uden at der derved foretages nogen sondring afhængigt af, hvor de pågældende er tilknyttet en social sikringsordning, og en afledt EU-retsakt, skal anses for forenelig med den nævnte artikel i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig:
- i lyset af artikel 64, stk. 1, [TEUF], for så vidt angår de kapitalbevægelser, der er omfattet af denne bestemmelses anvendelsesområde, med den begrundelse, at restriktionen følger af anvendelsen af princippet om, at kun én medlemsstats lovgivning finder anvendelse, som er fastsat i artikel 11 i forordning [(EF) nr. 883/2004] af 29. april 2004, der blev indført i EU-retten ved artikel 13 i forordning [(EØF) nr. 1408/71] af 14. juni 1971, dvs. før den 31. december 1993, selv om den omhandlede opkrævning af indtægter af kapital blev indført eller har været anvendt fra den 31. december 1993
 - i lyset af artikel 65, stk. 1, [TEUF] med den begrundelse, at den franske skattelovgivning, der anvendes i overensstemmelse med forordning [(EF) nr. 883/2004] af 29. april 2004, foretager en sondring mellem bidragspligtige, der ikke befinder sig i den samme situation, for så vidt angår kriteriet om tilknytning til en social sikringsordning
 - i lyset af, om der foreligger tvingende almene hensyn, der kan begrunde en restriktion for de frie kapitalbevægelser, og som vedrører den omstændighed, at de bestemmelser, der må anses for at udgøre en restriktion for kapitalbevægelser fra eller til tredjelande, opfylder det formål, der forfølges med forordning [(EF) nr. 883/2004] af 29. april 2004, om arbejdskraftens frie bevægelighed i Den Europæiske Union?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) den 3. februar 2017 — Eva Soraya Checa Honrado mod Fondo de Garantía Salarial

(Sag C-57/17)

(2017/C 121/22)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eva Soraya Checa Honrado

Sagsøgt: Fondo de Garantía Salarial

Præjudicielt spørgsmål

Kan en godtgørelse, som en virksomhed i henhold til loven skylder en arbejdstager som følge af arbejdsforholdets ophør på grund af ændring af et væsentligt element i ansættelsesaftalen, sådan som det er tilfældet med en geografisk flytning, der tvinger arbejdstageren til at skifte bopæl, fortolkes således, at den udgør en »fratrædelsesgodtgørelse ved ansættelsesforholds ophør« som omhandlet i artikel 3, første afsnit, i [direktiv 2008/94 ⁽¹⁾]?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 283, s. 36

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 6. februar 2017 — Ángel Somoza Hermo e Ilunión Seguridad S.A. mod Esabe Vigilancia S.A. og Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

(Sag C-60/17)

(2017/C 121/23)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ángel Somoza Hermo e Ilunión Seguridad S.A.

Sagsøgt: Esabe Vigilancia S.A. og Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter anvendelse ⁽¹⁾, når en virksomhed indstiller leveringen af en kundes aftalte tjenesteydelser ved opsigelse af kontrakten om levering af tjenesteydelser, hvor aktiviteten hovedsagelig er baseret på arbejdskraften (overvågning af faciliteterne), og den nye tilslagsmodtager, der blev tildelt tjenesten, overtager en betydelig del af de beskæftigede ansatte, når indtrædelsen i de pågældende ansættelseskontrakter foretages i overensstemmelse med den kollektive overenskomst i vagtbranchen?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, hvis det ifølge den af medlemsstaten vedtagne lovgivning med henblik på at gennemføre direktivet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/23/EF gælder, at overdrageren og erhververen efter datoen for overførslen hæfter solidarisk for forpligtelser — herunder i forbindelse med løn — der er opstået inden datoen for overførslen som følge af en arbejdskontrakt, der bestod på datoen for overførslen, er en fortolkning, hvorefter solidarisk hæftelse for tidligere forpligtelser ikke gælder, når størstedelen af de ansatte blev overtaget af den nye kontrahent som følge af bestemmelserne i branchens kollektive overenskomst, og ordlyden af denne overenskomst udelukker solidarisk hæftelse for forpligtelser forud for overførslen, da i overensstemmelse med denne artikel 3, stk. 1?

⁽¹⁾ EUT 2001, L. 82, s. 16.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 9. februar 2017 —
NCG Banco, S.A. (nu Abanca Corporación Bancaria, S.A). mod Alberto García Salamanca Santos**

(Sag C-70/17)

(2017/C 121/24)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NCG Banco, S.A. (nu Abanca Corporación Bancaria, S.A).

Sagsøgt: Alberto García Salamanca Santos

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 6, stk. 1 i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at en national ret — når den skal bedømme, om et vilkår om førtidig tilbagebetaling, der er indeholdt i en aftale om lån mod pant i fast ejendom, som er indgået med en forbruger, og hvorved foreskrives tilbagebetaling, såfremt et afdrag ikke betales, samt andre følger, såfremt flere afdrag ikke betales, er urimeligt — kan vurdere, at alene utilstrækkeligheden eller antagelsen om den manglende betaling af et afdrag er urimeligt, og opretholde gyldigheden af den aftale om førtidig tilbagebetaling ved manglende betaling af afdrag, som ligeledes er generelt fastsat i dette vilkår, anset om den konkrete bedømmelse af gyldigheden eller urimeligheden skal udsættes til tidspunktet for udøvelsen af denne mulighed?
- 2) Kan en national ret i henhold til direktiv 93/13/EØF, når et vilkår om førtidig tilbagebetaling i en aftale om lån mod pant i fast ejendom er erklæret urimeligt, vurdere, at den supplerende anvendelse af en national retsforordning, selv om den afgør begyndelsen eller fortsættelsen af realiseringsproceduren i forhold til forbrugeren, er mere fordelagtig for denne end at indstille denne særlige procedure vedrørende realisering af pant i fast ejendom, og give kreditor mulighed for at anmode om ophævelse af låneaftalen eller opkræve de skyldige beløb og den deraf følgende fuldbyrdelse af domfældelsen uden de fordele, som den særlige realisering af pant i fast ejendom indrømmer forbrugeren?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Sag anlagt den 24. februar 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-91/17)

(2017/C 121/25)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Mihaylova og C. Hermes)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Bulgarien, idet den har undladt at udlægge hele det vigtige fuglebeskyttelsesområde »Rila« som særligt beskyttet område, ikke til beskyttelsen af de i bilag I til direktiv 2009/147/EF ⁽¹⁾ om beskyttelse af vilde fugle anførte fuglearter har udlagt de områder, som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af disse arter, som særligt beskyttede områder, og at den dermed har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dette direktivs artikel 4, stk. 1.
- Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagen vedrører beskyttelse af mange truede fugle i henhold til bilag I til fugledirektivet og deres levesteder i Rilas bjergområdet, der ligger i Sydvest-Bulgarien. Fuglebeskyttelsesområdet »Rila« er et af de vigtigste områder, både i Bulgarien og i Den Europæiske Union til beskyttelse af over 130 arter af redebyggende fugle. På europæisk niveau er der ud fra naturbeskyttelsessynspunkter 41 arter af betydning, hvoraf en art er truet i hele verden.

I henhold til fugledirektivets artikel 4, stk. 1, skal der for arter, som er anført i bilag I, træffes særlige beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til deres levesteder, for at sikre, at de kan overleve og formere sig i deres udbredelsesområde. Artikel 4, stk. 1, bestemmer endvidere, at medlemsstaterne navnlig udlægger sådanne områder, som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af disse arter, som særligt beskyttede områder.

Efter Kommissionens opfattelse skulle Republikken Bulgarien have udlagt hele det vigtige fuglebeskyttelsesområde »Rila« som særligt beskyttet område, men har indtil nu ikke gjort det. Kommissionen har fremlagt beviser for betydningen af de ikke-udlagte områder i det vigtige fuglebeskyttelsesområde »Rila« for beskyttelsen af fugle.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30.11.2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT 2010, L 20, s. 7)

Appel iværksat den 24. februar 2017 af Koninklijke Philips NV og Philips France til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016 i sag T-762/14, Koninklijke Philips NV og Philips France mod Kommissionen

(Sag C-98/17 P)

(2017/C 121/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Koninklijke Philips NV og Philips France (ved advocaaten J.K. de Pree, T.M. Snoep og A.M. ter Haar)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Den omtvistede afgørelse annulleres, for så vidt som den vedrører Koninklijke Philips NV og Philips France.
- Den bøde, som Koninklijke Philips NV og Philips France er pålagt, annulleres eller nedsættes.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har appellanten fremsat følgende anbringender og argumenter:

- Retten begik en retlig fejl, idet den anvendte en forkert retlig standard, da den fastslog, at der forelå et konkurrencebegrænsende formål.
- Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at der forelå et konkurrencebegrænsende formål, idet den overskred sin fulde prøvelsesret.
- Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at der forelå et konkurrencebegrænsende formål, idet den tilsidesatte sin begrundelsespligt.
- Retten har foretaget en klart og åbenbart urigtig vurdering af beviserne i sagsakterne, hvilket førte til en klar forvanskning af bevisernes klare betydning, idet den fandt, at det påståede fælles formål blev underbygget af andre beviser.
- Retten begik en retlig fejl, idet den anvendte en forkert retlig standard og forvanskede den klare betydning af beviserne, da den fastslog, at Philips havde deltaget i en samlet og vedvarende overtrædelse i sin helhed og derfor kunne holdes ansvarlig for denne.
- Retten begik en retlig fejl, idet den anvendte proportionalitetsprincippet urigtigt og ikke at udøvede sin fulde prøvelsesret, da den forkastede Philips' anbringende om, at den anvendte faktor for grovhed ikke stod i forhold til overtrædelsen og Philips' rolle heri.

Sag anlagt den 3. marts 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-110/17)

(2017/C 121/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Roels og N. Gossement, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet det har opretholdt bestemmelser, hvorefter beskatningsgrundlaget på området for skønsmæssig ansættelse af indtægter fra ejendomme, der ikke er udlejet, eller ejendomme, der enten er udlejet til fysiske personer, som ikke anvender ejendommen erhvervsmæssigt, eller til juridiske personer, som stiller ejendommene til rådighed for fysiske personer til private formål, beregnes på grundlag af matrikelværdien for så vidt angår ejendomme beliggende på det nationale område, men på grundlag af den faktiske udlejningsværdi for så vidt angår ejendomme beliggende i udlandet.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det er Kommissionens opfattelse, at Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF og EØS-aftalens artikel 40.

Kommissionen har bemærket, at Belgien har forsøgt at bringe traktatbruddet til ophør, men er ikke desto mindre af den opfattelse, at det er påvist, at der forelå et traktatbrud ved udløbet af den i den begrundede udtalelse fastsatte frist på to måneder, dvs. den 26. marts 2012.

RET TEN

Rettens kendelse af 7. marts 2017 — United Parcel Service mod Kommissionen

(Sag T-194/13) ⁽¹⁾

(Konkurrence — fusioner — forordning (EF) nr. 139/2004 — internationale tjenesteydelser med ekspresudbringning af småpakker — UPS' overtagelse af TNT — afgørelse, der erklærer fusionen uforenelig med det indre marked — sandsynlige virkninger på prisen — økonometrisk analyse — ret til forsvar)

(2017/C 121/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: United Parcel Service, Inc. (Atlanta, Georgia, Forenede Stater) (først ved solicitors A. Ryan, B. Graham og advokaterne W. Knibbeler og P. Stamou, derefter ved advokaterne A. Ryan, W. Knibbeler, P. Stamou, A. Pliego Selie, F. Hoseinian og P. van den Berg)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved T. Christoforou, N. Khan, A. Biolan, N. von Lingen og H. Leupold, som befuldmægtigede, derefter ved T. Christoforou, N. Khan, A. Biolan og H. Leupold, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: FedEx Corp. (Memphis) (ved barrister F. Carlin, solicitor F. Bushell og advokat Q. Azau, derefter ved advokaterne F. Carlin, G. Bushell og N. Niejahr)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2013) 431 af 30. januar 2013 om en fusions uforenelighed med det indre marked og EØS-aftalen (sag COMP/M.6570 — UPS/TNT Express)

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse K(2013) 43 af 1. februar 2012, der erklærer en fusion uforenelig med det indre marked og med EØS-aftalen (sag COMP/M.6570 — UPS/TNT Express), annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler United Parcel Service, Inc.'s omkostninger.
- 3) FedEx Corp. bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 147 af 25.5.2013.

Rettens dom af 1. marts 2017 — Den Franske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag T-366/13) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — cabotagesejlads — støtte iværksat af Frankrig til fordel for Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNM) og Compagnie méridionale de navigation — tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse — kompensation for en tjeneste, der supplerer basistjenesten, som tilsigter at dække spidsbelastningsperioderne i løbet af turistsæsonen — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — begrebet statsstøtte — fordel — Altmark-dommen)

(2017/C 121/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (først ved E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas og N. Rouam, derefter ved G. de Bergues, D. Colas, F. Alabrune og J. Bousin, og endelig ved D. Colas, F. Alabrune og J. Bousin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Afonso og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse 2013/435/EU af 2. maj 2013 om statsstøtte SA.22843 (2012/C) (ex 2012/NN) iværksat af Frankrig til Société nationale Corse Méditerranée og Compagnie méridionale de navigation (EUT 2013, L 220, s. 20).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Rettens dom af 1. marts 2017 — SNCM mod Kommissionen

(Sag T-454/13) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — cabotagesejlads — støtte iværksat af Frankrig til Société Nationale Corse Méditerranée (SNCM) og Compagnie Méridionale de Navigation — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — kompensation for en tjeneste, der supplerer basistjenesten, som tilsigter at dække spidsbelastningsperioderne i løbet af turistsæsonen — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — begrebet statsstøtte — fordel — Altmark-dommen — fastlæggelse af støttens størrelse)

(2017/C 121/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (Marseille, Frankrig) (først ved advokaterne A. Winckler, F.-C. Laprèvote, J.-P. Mignard og S. Mabile, derefter ved advokaterne A. Winckler og F.-C. Laprèvote, og endelig ved advokaterne F.-C. Laprèvote og C. Froitzheim)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Afonso og M. B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Corsica Ferries Frankrig SAS (Bastia, Frankrig) (ved advokaterne S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse 2013/435/EU af 2. maj 2013 om statsstøtte SA.22843 (2012/C) (ex 2012/NN) iværksat af Frankrig til Société Nationale Corse Méditerranée og Compagnie Méridionale de Navigation (EUT 2013, L 220, s. 20).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) La Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens og Corsica Ferries France SAS's omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 325 af 9.11.2013.

Retten dom af 28. februar 2017 — JingAo Solar m.fl. mod Rådet(Sag T-157/14) ⁽¹⁾

(Dumping — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig antidumpingtold — tilsagn — annullationssøgsmål — søgsmålsinteresse — formaliteten — eksportland — undersøgelses omfang — stikprøver — normal værdi — definitionen af den pågældende vare — frist for vedtagelse af en afgørelse vedrørende en anmodning om status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — den tidsmæssige anvendelse af nye regler — skade — årsagsforbindelse)

(2017/C 121/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: JingAo Solar Co. Ltd (Ningjin, Kina) og de fem andre sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til nærværende dom (først ved advokaterne A. Willems, S. De Knop og J. Charles derefter ved advokaterne A. Willems og S. De Knop)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen som befuldmægtiget, bistået af solicitor B. O'Connor og advokat S. Gubel)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche og A. Stobiecka Kuik, derefter ved J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche og A. Demeneix, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT 2013, L 325, s. 1), for så vidt som den finder anvendelse på sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) JingAo Solar Co. Ltd. og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet for den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.

Retten dom af 28. februar 2017 — JingAo Solar m.fl. mod Rådet(Forenede sager T-158/14, T-161/14 og T-163/14) ⁽¹⁾

(Tilskud — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig udligningstold — tilsagn — annullationssøgsmål — søgsmålsinteresse — formaliteten — undersøgelses omfang — stikprøveudtagning — definition af den pågældende vare)

(2017/C 121/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: JingAo Solar Co. Ltd (Ningjin, Kina) og de 5 øvrige sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til dommen (først ved advokaterne A. Willems, S. De Knop og J. Charles, derefter ved advokaterne A. Willems og S. De Knop)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen, som befuldmægtiget, bistået af solicitor B. O'Connor og advokat S. Gubel)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede, derefter ved J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche og A. Demeneix, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT 2013, L 325, s. 66), i det omfang den vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) JingAo Solar Co. Ltd og de øvrige sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.

Retten dom af 28. februar 2017 — Yingli Energy (China) m.fl. mod Rådet

(Sag T-160/14) ⁽¹⁾

(Dumping — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig antidumpingtold — tilsagn — annullationssøgsmål — søgsmålsinteresse — formaliteten — eksportlandet — undersøgelsens omfang — stikprøver — normal værdi — definitionen af den pågældende vare — frist for vedtagelse af en afgørelse vedrørende en anmodning om at blive tillagt status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — den tidsmæssige anvendelse af nye regler — skade — årsagsforbindelse — ret til forsvar — beregning af skadesmargenen)

(2017/C 121/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Yingli Energy (China) Co. Ltd (Baoding, Kina) og de 14 andre sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til nærværende dom (først ved advokaterne A. Willems, S. De Knop og J. Charles, derefter ved advokaterne A. Willems og S. De Knop)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen, som befuldmægtiget, bistået af solicitor B. O'Connor og advokat S. Gubel)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche og A. Stobiecka Kuik, derefter ved J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche og A. Demeneix, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT 2013, L 325, s. 1) for så vidt som forordningen vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Yingli Energy (China) Co. Ltd og de andre sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til nærværende dom, bærer deres egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 142 af 12.5.2014.

Retten dom af 28. februar 2017 — Canadian Solar Emea m.fl. mod Rådet

(Sag T-162/14) ⁽¹⁾

(Dumping — importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig antidumpingtold — pristilsagn — annullationssøgsmål — søgsmålskompetence — formaliteten — eksportland — undersøgelsens rækkevidde — stikprøve — normal værdi — definitionen af den pågældende vare — frist for vedtagelsen af en afgørelse vedrørende en ansøgning om at få tildelt status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — tidsmæssig anvendelse af nye bestemmelser — skade — årsagssammenhæng)

(2017/C 121/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Canadian Solar Emea GmbH (München, Tyskland), Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc. (Changshu, Kina), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc. (Luoyang, Kina), Csi Cells Co. Ltd (Suzhou, Kina) og Csi Solar Power (China), Inc. (Suzhou) (først ved advokaterne A. Willems, S. De Knop og J. Charles, derefter ved A. Willems og S. De Knop)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (B. Driesen, som befuldmægtigede, bistået af solicitor B. O'Connor og advokat S. Gubel)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede, derefter J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche og A. Demeneix)

Sagens genstand

Påstand baseret på artikel 263 TEUF om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT 2013, L 325, s. 1), for så vidt som den vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd et Csi Solar Power (China), Inc. bærer deres egne omkostninger og betaler Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Retten dom af 7. marts 2017 — Neka Novin mod Rådet(Sag T-436/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over de omfattede personer — retlig fejl — åbenbart urigtigt skøn — proportionalitet)

(2017/C 121/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Neka Novin Co., Private Joint Stock (Teheran, Iran) (ved advokat L. Vidal)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand nedlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Rådets afgørelse om at opretholde opførelsen af sagsøgeren på listen i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT 2010, L 195, s. 39), som ændret ved Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 (EUT 2011, L 136, s. 65), og på listen i bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT 2012, L 88, s. 1), som meddelt ved en meddelelse af 15. marts 2014.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Neka Novin Co., Private Joint Stock bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de omkostninger, som Rådet har afholdt.
- 3) Rådet bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2014.

Retten dom af 1. marts 2017 — Universiteit Antwerpen mod REA(Sag T-208/15) ⁽¹⁾

(Voldgiftsklausul — syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — Marie Curie-aktioner — begyndende forskere — indkaldelse af forslag FP7-People-ITN-2008 — tilskudsaftaler — støtteberettigede omkostninger — tilbagebetaling af de udbetalte beløb — begrebet modtagelse af forskere — proportionalitet)

(2017/C 121/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Universiteit Antwerpen (Anvers, Belgien) (ved advokaterne P. Teerlinck og P. de Bandt)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Forskning (REA) (ved S. Payan-Lagrou og V. Canetti, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, dels at det fastslås, at tilskudsaf tale nr. 238214 »C7« (Cerebrokortikal kontrol: celler, kredsløb, beregning og klinik) og nr. 238686 »Cerebnet« (Timing og plasticitet i det olivocerebrale system), som er indgået som led i indkaldelse af forslag FP7-People-ITN-2008, ikke kan fortolkes således, at modtagerne er forpligtet til alene i deres egne lokaler at uddanne begyndende forskere, og dermed at det bekræftes, at REA ikke kunne finde, at den del af omkostningerne, der vedrører uddannelsen af tre begyndende forskere i andre lokaler end sagsøgerens, ikke var støtteberettigede, dels at REA tilpligtes at betale omkostningerne til uddannelse af disse begyndende forskere, som meddelt af sagsøgeren, med tillæg af renter at regne fra den dato, hvor betalingerne i henhold til aftalerne forfaldt til betaling.

Konklusion

- 1) Forvaltningsorganet for Forskning (REA) betaler Universiteit Antwerpen 45 526,73 EUR, svarende til betalingen af visse støtteberettigede omkostninger i medfør af aftalen »Cerebnet« nr. 238686, der er indgået inden for det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013), med tillæg af kontraktbestemte renter fra den dato, hvor dette beløb forfaldt til betaling i henhold til den nævnte aftale.
- 2) I øvrigt frifindes Forvaltningsorganet for Forskning.
- 3) Forvaltningsorganet for Forskning og Universiteit Antwerpen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 17.8.2015.

Rettens dom af 1. marts 2017 — EEAS mod Gross

(Sag T-472/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2013 — ikke-opførelse på listen over forfremmede tjenestemænd — ingen retlig fejl)

(2017/C 121/37)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Tjeneste for EU's Optræden Udadtil (EEAS) (først ved S. Marquardt og M. Silva, derefter ved S. Marquardt, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Troncoso Ferrer, S. Moya Izquierdo og F. M. Hilaire)

Den anden part i appelsagen: Philipp Oliver Gross (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J.-N. Louis og N. de Montigny)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Tredje Afdeling) den 3. juni 2015, Gross mod EEAS (F-78/14, EU:F:2015:52), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Tjeneste for EU's Optræden Udadtil (EEAS) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Philipp Gross afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 346 af 19.10.2015.

Retten dom af 1. marts 2017 — Silvan mod Kommissionen(Sag T-698/15 P) ⁽¹⁾**(Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelsesåret 2013 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren — sammenligning af fortjenester — hensyntagen til bedømmelsesrapporter — ingen retlig fejl)**

(2017/C 121/38)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Juha Tapio Silvan (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne N. de Montigny og J.-N. Louis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid og C. Berardis Kayser, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 22. september 2015, Silvan mod Kommissionen (F-83/14, EU: F:2015:106), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Juha Tapio Silvan bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Europa-Kommissionen har afholdt i forbindelse med appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Retten dom af 2. marts 2017 — DI mod EASO(Sag T-730/15 P) ⁽¹⁾**(Appel — personalesag — EASO's ansatte — kontraktansat — tidsbegrænset ansættelseskontrakt — ansættelse på prøve — afgørelse om afskedigelse — annullations- og erstatningssøgsmål — afvisning i første instans som åbenbart ugrundet — reglen om overensstemmelse mellem stævningen og klagen — vedtægtens artikel 91, stk. 2)**

(2017/C 121/39)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: DI (ved advokaterne I. Vlaic og G. Iliescu)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) (ved W. Stevens, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten for EU-personalesager (Anden Afdeling) den 15. oktober 2015, DI mod EASO (F-113/13, EU:F:2015:120), med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Kendelse afsagt af Retten for EU-personalesager (Anden Afdeling) den 15. oktober 2015, DI mod EASO (F-113/13), ophæves.

- 2) Sagen hjemvises til en anden af Retten afdelinger end den, der har truffet afgørelse i denne appel.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 14.3.2016.

Retten dom af 28. februar 2017 — Labeyrie mod EUIPO — Delpeyrat (gengivelse af en spredning af gyldne fisk på blå baggrund)

(Sag T-766/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærke, der gengiver en spredning af gyldne fisk på blå baggrund — erklæring om fortabelse — reel brug af varemærket — artikel 15, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — en form, der afviger ved enkeltheder, som ikke forandrer mærkets særpræg)

(2017/C 121/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Labeyrie (Saint-Geours-de-Maremne, Frankrig) (ved advokat A. Lecomte)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Delpeyrat (Saint-Pierre-du-Mont, Frankrig) (ved advokat J. Ennochi)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. oktober 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2693/2014-1) vedrørende en fortabelsessag mellem Delpeyrat og Labeyrie.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Labeyrie bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.
- 3) Delpeyrat bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 29.2.2016.

Dom afsagt af Retten den 28. februar 2017 — Labeyrie mod EUIPO — Delpeyrat (gengivelse af en spredning af klare fisk på en mørk baggrund)

(Sag T-767/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærke, der gengiver en spredning af klare fisk på en mørk baggrund — erklæring af fortabelse — reel brug af varemærket — artikel 15, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — form, der adskiller sig ved bestanddele, der ikke ændrer det fornødne særpræg)

(2017/C 121/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Labeyrie (Saint-Geours-de-Maremne, Frankrig) (ved advokat A. Lecomte)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Delpeyrat (Saint-Pierre-du-Mont, Frankrig) (ved advokat J. Ennochi)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. oktober 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2694/2014-1) om en fortabelsessag mellem Delpeyrat og Labeyrie.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Labeyrie bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.
- 3) Delpeyrat bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 29.2.2016.

Retterns kendelse af 14. februar 2017 — Helbrecht mod EUIPO — Lenci Calzature (SportEyes)

(Sag T-333/14) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — annullation af ældre figurmærke, der ligger til grund for den anfægtede afgørelse — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 121/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Andreas Helbrecht (Hilden, Tyskland) (ved advokat C. König)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Lenci Calzature SpA (Turchetto-Montecarlo, Italien) (ved advokaterne F. Celluprica et F. Fischetti)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 27. februar 2014 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 830/2013-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Lenci Calzature og M. Helbrecht

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Lenci Calzature SpA bærer sine egne omkostninger og betaler de af Andreas Helbrecht afholdte omkostninger. Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 21.7.2014.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 16. februar 2017 — Le Pen mod Parlamentet**(Sag T-140/16 R II)****(Særlige rettergangsformer — medlem af Europa-Parlamentet — inddrivelse ved modregning af beløb, der er udbetalt som godtgørelse for udgifter til parlamentarisk assistance — begæring om udsættelse af gennemførelse — ny begæring — nye faktiske omstændigheder — ingen uopsættelighed)**

(2017/C 121/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Frankrig) (ved advokaterne M. Ceccaldi og J.-P. Le Moigne)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved G. Corstens og S. Alonso de León, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 29. januar 2016 om hos sagsøgeren at inddrive et beløb på 320 026,23 EUR og den deraf følgende debetnota nr. 2016-195 af 4. februar 2016.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Rettens kendelse af 28. februar 2017 — NF mod Det Europæiske Råd**(Sag T-192/16) ⁽¹⁾****(Annullationssøgsmål — erklæring fra EU og Tyrkiet af 18. marts 2016 — pressemeddelelse — begrebet »international aftale« — identificering af udstederen af retsakten — retsaktens rækkevidde — møde i Det Europæiske Råd — møde mellem EU-medlemsstaternes stats- og regeringschefer afholdt i Rådet for Den Europæiske Unions lokaler — EU-medlemsstaternes repræsentanters egenskab under et møde med et tredjelandets repræsentant — artikel 263, stk. 1, TEUF — inkompetence)**

(2017/C 121/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: NF (ved solicitor B. Burns og barristers P. O'Shea og I. Whelan)

Sagsøgt: Det Europæiske Råd (ved K. Pleśniak, Á. de Elera-San Miguel Hurtado og S. Boelaert, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand nedlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af en aftale, der angiveligt blev indgået mellem Det Europæiske Råd og Republikken Tyrkiet den 18. marts 2016, og som har overskriften »Erklæring fra EU og Tyrkiet, 18. marts 2016«.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet Retten ikke har kompetence til at påkende den.
- 2) Det er uforholdent at træffe afgørelse om de anmodninger om intervention, som er blevet fremsat af NQ, NR, NS, NT, NU og NV og af Kongeriget Belgien, Den Høllenske Republik og Europa-Kommissionen.
- 3) NF og Det Europæiske Råd bærer deres egne omkostninger.
- 4) NQ, NR, NS, NT, NU og NV samt Kongeriget Belgien, Den Høllenske Republik og Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Rettens kendelse af 28. februar 2017 — NG mod Det Europæiske Råd

(Sag T-193/16) ⁽¹⁾

(Annullationsøøøsmål — erklæring fra EU og Tyrkiet af 18. marts 2016 — pressemeddelelse — begrebet »international aftale« — identificering af udstederen af retsakten — retsaktens rækkevidde — møde i Det Europæiske Råd — møde mellem EU-medlemsstaternes stats- og regeringschefer afholdt i Rådet for Den Europæiske Unions lokaler — EU-medlemsstaternes repræsentanters egenskab under et møde med et tredjelandets repræsentant — artikel 263, stk. 1, TEUF — inkompetence)

(2017/C 121/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: NG (ved solicitor B. Burns og barristers P. O'Shea og I. Whelan)

Sagsøgt: Det Europæiske Råd (ved K. Pleśniak, Á. de Elera-San Miguel Hurtado og S. Boelaert, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand nedlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af en aftale, der angiveligt blev indgået mellem Det Europæiske Råd og Republikken Tyrkiet den 18. marts 2016, og som har overskriften »Erklæring fra EU og Tyrkiet, 18. marts 2016«.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet Retten ikke har kompetence til at påkende den.
- 2) Det er uforholdent at træffe afgørelse om de anmodninger om intervention, som er blevet fremsat af NQ, NR, NS, NT, NU og NV og af Amnesty International, Kongeriget Belgien, Den Høllenske Republik og Europa-Kommissionen.
- 3) NG og Det Europæiske Råd bærer deres egne omkostninger.
- 4) NQ, NR, NS, NT, NU og NV samt Amnesty International, Kongeriget Belgien, Den Høllenske Republik og Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Rettens kendelse af 28. februar 2017 — NM mod Det Europæiske Råd(Sag T-257/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmaal — erklæring fra EU og Tyrkiet af 18. marts 2016 — pressemeddelelse — begrebet »international aftale« — identificering af udstederen af retsakten — retsaktens rækkevidde — møde i Det Europæiske Råd — møde mellem EU-medlemsstaternes stats- og regeringschefer afholdt i Rådet for Den Europæiske Unions lokaler — EU-medlemsstaternes repræsentanters egenskab under et møde med et tredjelandets repræsentant — artikel 263, stk. 1, TEUF — inkompetence)

(2017/C 121/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: NM (ved solicitor B. Burns og barristers P. O'Shea og I. Whelan)

Sagsøgt: Det Europæiske Råd (ved K. Pleśniak, Á. de Elera-San Miguel Hurtado og S. Boelaert, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand nedlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af en aftale, der angiveligt blev indgået mellem Det Europæiske Råd og Republikken Tyrkiet den 18. marts 2016, og som har overskriften »Erklæring fra EU og Tyrkiet, 18. marts 2016«.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet Retten ikke har kompetence til at påkende den.
- 2) Det er uforment at træffe afgørelse om de anmodninger om intervention, som er blevet fremsat af Kongeriget Belgien, Den Helleniske Republik og Europa-Kommissionen.
- 3) NM og Det Europæiske Råd bærer deres egne omkostninger.
- 4) Kongeriget Belgien, Den Helleniske Republik og Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Rettens kendelse af 16. februar 2017 — Walton mod Kommissionen(Sag T-594/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmaal — personalesag — midlertidigt ansatte — udtrædelsespenge — ændring af beregningen — retskraft — søgsmaal, der dels skal afvises, dels åbenbart savner ethvert retligt grundlag)

(2017/C 121/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Robert Walton (Oxford, Det Forenede Kongerige) (ved advokat F. Moyses)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. C. Simon og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 270 TEUF om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse, meddelt ved Kommissionens skrivelse af 15. marts 2016, om afvisning af sagsøgerens ansøgning om at opnå en ændring af beregningen af udtrædelsespengene efter hans afskedigelse efter ansøgning.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Robert Walton betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-24/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 16. februar 2017 — Gollnisch mod Parlamentet**(Sag T-624/16 R)****(Særlige rettergangsformer — medlem af Europa-Parlamentet — inddrivelse ved modregning af beløb, der er udbetalt som godtgørelse for udgifter til parlamentarisk assistance — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)**

(2017/C 121/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Frankrig) (ved advokat N. Fakiroff)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved G. Corstens og S. Alonso de León, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 1. juli 2016, hvorefter der hos sagsøgeren skal inddrives et beløb på 275 984,23 EUR, af betalingen af den deraf følgende debetnota nr. 2016-916 af 5. juli 2016, og af generaldirektøren for økonomis meddelelse om de nævnte retsakter af 6. juli 2016.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 16. februar 2017 — Troszczynski mod Parlamentet**(Sag T-626/16 R)****(Særlige rettergangsformer — medlem af Europa-Parlamentet — inddrivelse ved modregning af beløb, der er udbetalt som godtgørelse for udgifter til parlamentarisk assistance — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)**

(2017/C 121/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mylène Troszczynski (Noyon, Frankrig) (ved advokat M. Ceccaldi)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved G. Corstens og S. Alonso de León, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand baseret på artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af afgørelse truffet den 23. juni 2016 af Europa-Parlamentets generalsekretær om inddrivelse hos sagsøgeren af et beløb svarende til 56 554 EUR og debetnota nr. 2016-888 som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 17. februar 2017 — Janssen-Cases mod Kommissionen
(Sag T-688/16 R)

(Særlige rettergangsformer — personalesag — meddelelse om ledig stilling — Ombudsmand ved Kommissionen — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2017/C 121/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mercedes Janssen-Cases (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J.-N. Louis og N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse af 15. juni 2016 om udnævnelse af X som Ombudsmand ved Kommissionen med virkning fra den 1. oktober 2016.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Rettens kendelse af 9. februar 2017 — Asolo mod EUIPO — Red Bull (FLÜGEL)

(Sag T-714/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — tilbagekaldelse af den anfægtede afgørelse — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2017/C 121/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Asolo LTD (Limassol, Cypern) (ved advokat W. Pors)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral og M. Capostagno, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Østrig) (ved advokat A. Renck)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. juli 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 282/2015-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Red Bull og Asolo

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Asolo LTD og Red Bull GmbH afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 12.12.2016.

Sag anlagt den 22. januar 2017 — Selimovic mod Parlamentet

(Sag T-61/17)

(2017/C 121/52)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Jasenko Selimovic (Hägersten, Sverige) (ved advokat B. Leidhammer)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets formands afgørelser af 22. november 2016, D 203109 og D 203110 (herefter »formandens afgørelser«), annulleres.
- Europa-Parlamentets præsidiiums afgørelse af 22. december 2016, PE 595 204/BUR/DEC (herefter »præsidiets afgørelse«), annulleres.
- Der træffes afgørelse efter en fremskyndet procedure.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale skadeserstatning til sagsøgeren på et beløb, der senere vil blive præciseret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Med det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at han ikke er skyld i psykisk chikane som omhandlet i tjenestemandsvedtægtens artikel 12a.
2. Med det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at afgørelserne blev truffet som led i en proces, der er i strid mod det almindelige retsikkerhedsprincip og princippet om en retfærdig rettergang, således som omhandlet i EMRK's artikel 6, eftersom samme part har foretaget sagens oplysning, vurderet bevismaterialet og truffet afgørelsen (dvs. inden for rammerne af et inkvisitorisk system). Afgørelserne er ikke baseret på en præcis beskrivelse af de faktiske omstændigheder. Sagsøgeren gør gældende, at han ikke har haft mulighed for at blive bekendt med, hvad han konkret er anklaget for, eller for at fremsætte bemærkninger til anklagerne. Sagsøgeren har hverken selv eller gennem sin advokat haft mulighed for at stille spørgsmål til dem, som har anklaget ham, eller til de hemmelige vidner. Han har ikke fået tilstrækkelig forberedelsestid. Europa-Parlamentet har ikke taget stilling til sagsøgerens bemærkninger og beviser, eller godtgjort, at der er sket en tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægten.

3. Med det tredje anbringende gør sagsøgeren gældende, at præsidiets afgørelse om afslag på sagsøgerens anmodning om en efterprøvelse af formandens afgørelser savner retligt grundlag.
4. Med det fjerde anbringende gør sagsøgeren gældende, at hemmelige procedurer inden for rammerne af en inkvisitorisk ordning uden mulighed for, at en EU-parlamentariker kan få kendskab til eller endstige besvare generelle anklager om chikane, er til fare for demokratiet. Navnlige set i lyset af den skade, som en domfældelse har for den folkevalgtes mulighed for at udøve et politisk erhverv.
5. Med femte anbringende gør sagsøgeren gældende, at spørgsmålet bør afgøres hurtigt, eftersom han har konkrete og praktiske vanskeligheder med at arbejde politisk og skabe velvilje i Sverige inden for de områder, som han har ansvaret for i Parlamentet. En hurtig rehabilitering vil forandre situationen radikalt og give sagsøgeren tid og mulighed for at udføre sit politiske arbejde og påbegynde arbejdet med valgkampagnen med henblik på næste valg.
6. Med det sjette anbringende gør sagsøgeren gældende, at Europa-Parlamentet har handlet forsættligt eller i hvert fald uagtsomt, eftersom det ikke indstillede proceduren allerede på det tidspunkt, hvor det rådgivende udvalg ikke var i stand til at formulere en eneste specifik påstand (hvor, hvornår, hvordan), som ville kunne danne grundlag for en anerkendelse/et dementi, eller som der ville kunne føres bevis for eller imod, eller en påstand, som ville kunne forkastes, og eftersom det desuden traf en sanktionerende afgørelse med kendskab til sagens åbenbare retssikkerhedsmæssige mangler. Dette har forvoldt sagsøgeren et tab. Tabet udgøres af omkostninger, lidelser og de vanskeligheder, som sagsøgeren i fremtiden vil have ved udøvelsen af sit politiske erhverv som følge af den pågældende afgørelse. Sagsøgeren vil senere præcisere størrelsen af den påberåbte skadeserstatning.

Sag anlagt den 6. februar 2017 — Danjaq mod EUIPO — Formosan (Shaken, not stirred)

(Sag T-74/17)

(2017/C 121/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Danjaq, LLC (Los Angeles, Californien, De Forenede Stater) (ved barristers S. Baran og G. Messenger og solicitors D. Stone og A. Dykes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Formosan IP (Oxford, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger om det omtvistede varemærke: Formosan IP

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Shaken, not stirred« — registreringsansøgning nr. 13 406 343

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 255/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009
-

Sag anlagt den 7. februar 2017 — PepsiCo mod EUIPO — Intersnack Group (Exxtra Deep)

(Sag T-82/17)

(2017/C 121/54)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* PepsiCo, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Intersnack Group GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Intersnack Group GmbH & Co. KG*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »Exxtra Deep« — EU-varemærke nr. 12 161 981*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 24. november 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 482/2016-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 8. februar 2017 — Heineken Romania mod EUIPO — Lénárd (Csíki Sör)

(Sag T-83/17)

(2017/C 121/55)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Heineken Romania SA (Bukarest, Rumænien) (ved advokat A.-M. Baciu)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* András Lénárd (Sinraieni, Rumænien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger om det omtvistede varemærke:* András Lénárd*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »Csíki Sör« — registreringsansøgning nr. 12 105 839*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 14. november 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1310/2015-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 1. juli 2015 om indsigelse B 002 279 514 annulleres.
- Indsigelse B 002 279 514 tages til følge.
- EU-varemærkansøgning nr. 012 105 839 »Csíki Sör« afslås i sin helhed.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 13. februar 2017 — Gelinova Group mod EUIPO — Cloetta Italia (galatea...è naturale)**(Sag T-90/17)**

(2017/C 121/56)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter**

Sagsøger: Gelinova Group Srl (Tezze di Vazzola, Italien) (ved advokaterne A. Tornato og D. Hazan)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cloetta Italia Srl (Cremona, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Gelinova Group Srl

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelene »galatea...è naturale« — registreringsansøgning nr. 13 187 695

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. december 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 207/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Urigtig anvendelse af EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 14. februar 2017 — Duferco Long Products mod Kommissionen**(Sag T-93/17)**

(2017/C 121/57)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Duferco Long Products SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne J. F. Bellis, R. Luff og M. Favart)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
- Artikel 1, stk. 1, litra f), og artikel 2 i Kommissionens afgørelse af 20. januar 2016 om statsstøtte SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) iværksat af Belgien til fordel for Dufenco annulleres
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har foretaget åbenbart urigtig retsanvendelse og anlagt en åbenbar urigtig vurdering ved undersøgelsen af pari passu-karakteren af den sjette foranstaltning, som blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet. Dette anbringende består af to led.
 - Det første led om, at den pågældende transaktion i modsætning til Kommissionens vurdering blev foretaget på pari passu-vilkår.
 - Det andet led om, at Kommissionens vurdering af transaktionens pari passu-karakter var behæftet med alvorlige beregnings- og vurderingsfejl.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har foretaget åbenbart urigtig retsanvendelse og anlagt en åbenbar urigtig vurdering ved undersøgelsen af kriteriet om en privat investor under markedsøkonomiske vilkår. Dette anbringende består af fire led:
 - Det første led om, at Kommissionen ved sammenblande anvendeligheden af og anvendelsen af kriteriet om en privat investor under markedsøkonomiske vilkår har begået en retlig fejl og foretaget en urigtig anvendelse af kriteriet om en privat investor under markedsøkonomiske vilkår.
 - Det andet led om, at Kommissionen ved ikke at foretage en komparativ analyse eller at benytte en anden metode til vurdering af den pågældende transaktion har tilsidesat princippet om en privat investor under markedsøkonomiske vilkår samt sin begrundelsespligt og sin forpligtelse til at udvise omhu ved vurderingen af dette kriterium.
 - Det tredje led om, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt og sin forpligtelse til at udvise omhu ved vurderingen af kriteriet om en privat investor under markedsøkonomiske vilkår.
 - Det fjerde led om, at regionen Wallonien har fremlagt et betydeligt antal dokumenter, der beviser, at Foreign Strategic Investment Holding, datterselskab af Société Wallonne de Gestion et de Participation, har handlet som privat investor under markedsøkonomiske vilkår.

Sag anlagt den 15. februar 2017 — Apple Distribution International mod Kommissionen

(Sag T-101/17)

(2017/C 121/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Apple Distribution International (Cork, Irland) (ved advokaterne S. Schwiddessen, H. Lutz, N. Niejahr og A. Patsa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse (EU) 2016/2042 af 1. september 2016 annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester

— For det første har Europa-Kommissionen tilsidesat artikel 2, stk. 1, artikel 2, stk. 2, og artikel 3, i direktivet om audiovisuelle medietjenester ved at finde, at oprindelseslandsprincippet ikke finder anvendelse på filmafgiften. For det andet har Europa-Kommissionen tilsidesat artikel 13, stk. 1, i direktivet om audiovisuelle medietjenester ved at finde, at denne artikel gør det muligt for medlemsstater at opkræve finansielle bidrag til promovning af europæiske værker af video on demand-udbydere, der er etableret i andre medlemsstater.

2. Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 110 TEUF

— Europa-Kommissionen har tilsidesat artikel 110 TEUF ved at finde, at opkrævningen af en filmafgift af video on demand-udbydere, der er etableret i andre medlemsstater, ikke udgør forskelsbehandling.

3. Tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 56 TEUF

— Europa-Kommissionen har undladt at foretage en undersøgelse af, om opkrævningen af en filmafgift af video on demand-udbydere, der er etableret i andre medlemsstater, er i strid med artikel 56 TEUF.

4. Fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af direktiv 98/34/EF

— Europa-Kommissionen har undladt at foretage en undersøgelse af, om opkrævningen af en filmafgift af video on demand-udbydere, der er etableret i andre medlemsstater, krævede notifikation i henhold til direktiv 98/34/EF.

Sag anlagt den 17. februar 2017 — Cantina e oleificio sociale di San Marzano mod EUIPO — Miguel Torres (SANTORO)

(Sag T-102/17)

(2017/C 121/59)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Cantina e oleificio sociale di San Marzano (San Marzano di San Giuseppe, Italien) (ved advokaterne F. Jacobacci og E. Truffo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Cantina e oleificio sociale di San Marzano

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelen »SANTORO« — registreringsansøgning nr. 12 282 141

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. december 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2018/2015-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 og fejlfortolkning af retspraksis på området.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 og urigtig gengivelse af beviserne.

Sag anlagt den 17. februar 2017 — Recordati Orphan Drugs mod EUIPO — Laboratorios Normon (NORMOSANG)

(Sag T-103/17)

(2017/C 121/60)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Recordati Orphan Drugs (Puteaux, Frankrig) (ved advokat J. Quirin)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Laboratorios Normon SA (Tres Cantos, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Recordati Orphan Drugs

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »NORMOSANG« — registreringsansøgning nr. 12 174 926

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. november 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 831/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii), og regel 20, stk. 1, i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 17. februar 2017 — ClientEarth mod Kommissionen

(Sag T-108/17)

(2017/C 121/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister A. Jones)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Europa-Kommissionens afgørelse af 7. december 2016 (»den anfægtede afgørelse«), hvorved Kommissionen gav afslag på at foretage en fornyet bedømmelse af dens afgørelse C(2016) 3549 (»afgørelsen om godkendelse«), hvorved foretagenderne VinyLoop Ferrara SpA, Stena Recycling AB og Plastic Planet srl fik godkendelse til brug af kemikaliet, der er kendt som Bis-(2-ethylhexyl)phthalat i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006⁽¹⁾, annulleres.
- Afgørelsen om godkendelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger
- Der træffes sådanne foranstaltninger, der måtte findes fornødne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er truffet på grundlag af en åbenbar retsvildfarelse og et åbenbart urigtigt skøn for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt ansøgningen om godkendelse fra VinyLoop, Stena og Plastic Planet, som hævdet, var i overensstemmelse med artikel 62 og artikel 60, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1907/2006.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er truffet på grundlag af en åbenbar retsvildfarelse og et åbenbart urigtigt skøn i henhold til artikel 60, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1907/2006 med hensyn til den socioøkonomiske vurdering.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er truffet på grundlag af en åbenbar retsvildfarelse og et åbenbart urigtigt skøn i henhold til artikel 60, stk. 4, og artikel 60, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1907/2006 i forbindelse med en analyse af, om der findes alternativer.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er truffet på grundlag af en åbenbar retsvildfarelse og et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til anvendelsen af forsigtighedsprincippet i forbindelse med godkendelsesproceduren i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1).

Sag anlagt den 21. februar 2017 — FCA US mod EUIPO — Busbridge (VIPER)

(Sag T-109/17)

(2017/C 121/62)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: FCA US LLC (City of Auburn Hills, Michigan, De Forenede Stater) (ved C. Morcom, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Robert Dennis Busbridge (Hookwood, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: FCA US LLC

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »VIPER« — EU-varemærke nr. 3 871 101

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. december 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 554/2016-1)

Påstande

- Annullationsafdelingens og Første Appellkammers afgørelser annulleres, og Robert Dennis Busbridges begæring hjemvises til annullationsafdelingen med henblik på passende tiltag.
- Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om, at der træffes afgørelse om sagens omkostninger.

Anbringender

- Appellkammeret begik en fejl, da det konkluderede, at Robert Dennis Busbridge havde godtgjort brug i forhold til de varer, der var omfattet af registreringen i Det Forenede Kongerige (nemlig »Sportsbiler«).
- De beviser, som Robert Dennis Busbridge har indgivet, var helt utilstrækkelige til at godtgøre brug, der var »reel«, som krævet efter artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. februar 2017 — Jiangsu Seraphim Solar System mod Kommissionen

(Sag T-110/17)

(2017/C 121/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (Changzhou, Kina) (ved advokat Y. Melin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 2 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2016/2146 af 7. december 2016 om tilbagetrækning af godtagelsen af et tilsagn for to eksporterende producenter i henhold til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU om bekræftelse af godtagelse af et tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren og antisubsidieproceduren vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina i de endelige foranstaltningers anvendelsesperiode (EUT 2016, L 333, s. 4) annulleres, for så vidt angår sagsøgeren, og
- Europa-Kommissionen og enhver intervenient, der gives tilladelse til at støtte Kommissionen i sagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen tilsidesat artikel 8, stk. 1, 9 og 10, og artikel 10, stk. 5, i forordning (EU) nr. 2016/1036 ⁽¹⁾ og artikel 13, stk. 1, 9 og 10, samt artikel 16, stk. 5, i forordning (EU) nr. 2016/1037 ⁽²⁾, da den annullerede nogle tilsagnsfakturaer og dernæst pålagde toldmyndighederne at opkræve told, som om der ikke var blevet udstedt nogen gyldige tilsagnsfakturaer, og gav toldmyndighederne meddelelse på det tidspunkt, hvor varerne blev angivet til overgang til fri omsætning.

Sagsøgeren har støttet dette anbringende på, at artikel 3, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 ⁽³⁾ og artikel 2, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 ⁽⁴⁾ som giver Kommissionen beføjelse til at annullere tilsagnsfakturaer, er ulovlige.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8.6.2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 55).

⁽³⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2.12.2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT 2013, L 325, s. 1).

⁽⁴⁾ Forordning (EU) nr. 1239/2013 af 2.12.2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT 2013, L 325, s. 66).

Sag anlagt den 20. februar 2017 — Spiegel-Verlag Rudolf Augstein og Sauga mod ECB

(Sag T-116/17)

(2017/C 121/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland) og Michael Sauga (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne A. Koreng og T. Feldmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgernes påstande

- Den afgørelse, der blev meddelt ved skrivelse af 15. december 2016 fra Den Europæiske Centralbanks direktion, hvormed der blev givet afslag på sagsøgernes begæring om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks to dokumenter »The impact on government deficit and debt from off-market swaps. The Greek case« (SEC/GovC/X/10/88a) og »The Titlos transaction and possible existence of similar transactions impacting on the euro area government debt or deficit levels« (SEC/GovC/X/10/88b), annulleres.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender:

1. Første anbringende om forkert anvendelse af artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i afgørelse ECB/2004/3 ⁽¹⁾

Sagsøgerne gør gældende, at ECB ikke på tilstrækkelig konkret måde har godtgjort, at det forhold, at der blev givet aktindsigt i de pågældende dokumenter, ville være til skade beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til Unionens eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik.

Den truende skade på offentlighedens interesser, som ECB har gjort gældende, er mere end seks år efter udarbejdelsen af dokumenterne og efter en grundlæggende ændring af rammebetingelserne faktisk ikke længere foruroligende.

2. Andet anbringende om forkert anvendelse af artikel 4, stk. 3, første sætningsled, i afgørelse ECB/2004/3

- Sagsøgerne gør gældende, at de her omhandlede dokumenter ikke har tjent til forberedelse af konkrete afgørelser, men alene til almindelig meningsdannelse og information inden for ECB.
- Det kan derudover ikke antages, at ECB's medarbejdere ville lade sig afskrække af muligheden for, at dokumenterne blev offentliggjort.
- Det kan heller ikke på nuværende tidspunkt med hensyn til de omhandlede dokumenter frygtes, at der vil ske en usaglig indblanding fra en tredjepart i ECB's drøftelser.
- Derudover har ECB ikke på tilstrækkelig måde taget hensyn til og afvejet den offentlige interesse i adgang til information.
- Endelig tilkommer det ikke ECB at bedømme, hvorledes den offentlige debat beriges, men derimod pressen, hvilket følger af dens »funktion som vagthund«, der er blevet anerkendt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 4.3.2004 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter (ECB/2004/3) (EUT 2004, L 80, s. 42).

Sag anlagt den 24. februar 2017 — Institute for Direct Democracy in Europe mod Parlamentet

(Sag T-118/17)

(2017/C 121/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Institute for Direct Democracy in Europe (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne E. Plasschaert og E. Montens)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse af 15. december 2016 annulleres, for så vidt som den (i) ophæver betalingen af tilskuddet for 2017, herunder betalingen af forskudsfinansieringen, (ii) begrænser forskudsfinansieringen for tilskuddet for 2017 til 33 % af maksimumtilskuddet og (iii) gør udbetalingen af forskudsfinansieringen betinget af, at der fremlægges en anfordringsgaranti, og dermed af artikel 1.4.1 i tilkudsafgørelse FINS-2017-28, som er vedlagt denne afgørelse.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

a) *Vedrørende afgørelsen om at ophæve betalingen af tilskuddet for 2017, herunder forskudsfinansieringen af IDDE*

1. Første anbringende om, at afgørelsen er i strid med princippet om god forvaltningsskik og tilsidesætter IDDE's ret til forsvar. Navnlig blev afgørelsen ikke truffet af en fair og upartiske myndighed, og IDDE blev ikke hørt passende eller givet effektiv mulighed for at kommentere og drøfte de beskyldninger, der var rettet mod det.
2. Andet anbringende om, at afgørelsen er i strid med artikel 208, stk. 1, første punktum, i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen, artikel 8, litra a), i afgørelsen fra Europa-Parlamentets præsidium og artikel II.13.2 i tilkudsafgørelsen. Betalingen af tilskuddet for 2017 kan navnlig ikke ophæves på grundlag af ikke-efterprøvede påstande, som ikke har forbindelse med denne afgørelse, og som angiveligt alene vedrører tilkudsafgørelsen af 2015. Desuden kan betalingen af tilskuddet for 2017 alene ophæves som følge af kontroller, der i nærværende tilfælde allerede er foretaget og er blevet afsluttet, uden at nogen af de angivelige mistanker og påstande er blevet endeligt bekræftet. Som følge deraf skal ophævelsen annulleres. Endelig er de angivelige mistanker og formodninger ikke tilstrækkelige til at begrunde en betalingsophævelse.

3. Tredje anbringende om, at afgørelsen er i strid med proportionalitetsprincippet. Navnlig står omfanget af den trufne foranstaltning, dvs. ophævelse af betalingen af tilskuddet for 2017, herunder forskudsbetalingen, i fuldstændigt misforhold til de påståede mistanker og uregelmæssigheder, selv hvis disse blev bekræftet.
- b) *Vedrørende afgørelsen om at begrænse forskudsfinansieringen til 33 % af maksimumtilskuddet og om at gøre udbetalingen af forskudsfinansieringen betinget af fremlæggelse af en anfordringsgaranti*
- c) Første anbringende om, at afgørelsen er i strid med princippet om god forvaltningsskik og tilsidesætter IDDE's ret til forsvar.
- d) Andet anbringende om, at afgørelsen har tilsidesat begrundelsespligten, retten til forsvar og artikel 6 i afgørelsen fra Europa-Parlamentets præsidium, finansforordningens artikel 134 og artikel 206 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen.
- e) Tredje anbringende om, at afgørelsen er i strid med ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet, at IDDE er blevet forskelsbehandlet med skade til følge sammenlignet med andre fonde og partier, som befinder sig i objektivt tilsvarende situationer.

**Sag anlagt den 20. februar 2017 — M&T Emporia Ilektrikon — Ilektronikon Eidon mod EUIPO
(fluo.)**

(Sag T-120/17)

(2017/C 121/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: M&T Emporia Ilektrikon-Ilektronikon Eidon AE (Thessaloniki, Grækenland) (ved advokat A. Spyridonos)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Et EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »fluo.« — registreringsansøgning nr. 14 664 486

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. december 2016 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 863/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt angår den del, hvormed der blev givet afslag på det pågældende varemærke, og det tillades, at varemærket registreres for alle de varer i Niceklassifikationens klasse 9, som der er ansøgt om.
- EUIPO tilpligtes at betale alle sagens omkostninger i alle retsinstanser.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 22. februar 2017 — Devin mod EUIPO — Haskovo (DEVIN)

(Sag T-122/17)

(2017/C 121/67)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Devin AD (Devin, Bulgarien) (ved advokat B. Van Asbroeck)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Haskovo Chamber of Commerce and Industry (Haskovo, Bulgarien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Devin AD*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »DEVIN« — EU-varemærke nr. 9 408 865*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 2. december 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 579/2016-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Annullationsafdelingens afgørelse af 29. januar 2016 i sag nr. 9559 annulleres.
- Begæringen om, at EU-varemærket »DEVIN« nr. 9 408 865 erklæres ugyldigt for alle de anførte varer i klasse 32, forkastes helt eller i hvert fald delvist.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- For det tilfælde, at appelkammeret ikke har tilsidesat artikel 7, stk. 1, litra c), er der sket en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 27. februar 2017 — Consorzio IB Innovation mod Kommissionen

(Sag T-126/17)

(2017/C 121/68)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Consorzio IB Innovation (Bentivoglio, Italien) (ved advokaterne A. Masutti og P. Manzini)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Kommissionen foretog en fejlagtig fortolkning og anvendelse af GA CONTAIN og GA ICARGO ved at tiltræde den uafhængige revisors rapport med hensyn til alle de aspekter, der er anført i søgsmålet.

- Det fastslås følgelig, at sagsøgeren foretog en korrekt fortolkning og anvendelse af GA CONTAIN og GA ICARGO.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål vedrører problemstillingen i sag T-84/17, Consorzio IBI Innovation mod Kommissionen. Dette søgsmål var rettet mod afgørelsen truffet den 30. november 2016 af Europa-Kommissionens Generaldirektoratet for Forskning og Innovation (ref. Ares 2016 — 6711369), hvormed Europa-Kommissionen fastslog, at IBI var forpligtet til at tilbagebetale 294 925,43 EUR i henhold til kontrakt nr. 261679-CONTAIN og 155 482,91 EUR i henhold til kontrakt nr. 288383-ICARGO, samt til at efterprøve, om der forelå systematiske fejl i en række efterfølgende kontrakter.

Sagsøgeren har rejst tvivl om Kommissionens fortolkning af de pågældende kontrakter.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører en fejlagtig og selvmodsigende fortolkning af begreberne »modtager« og »tredjeparter« i strid med *Grant Agreement (GA)* og *General Conditions (GC)*, der er indeholdt i bilag II til *General Agreement*.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at et konsortium ikke er en enkelt enhed, men derimod en gruppe af virksomheder eller en »kollektiv enhed«, og at det hverken er anført i GA eller CG i bilag II til *General Agreement* er anført, at en virksomhed, der er en del af et konsortium, er en tredjepart i relation til en modtager af GA, såfremt de to subjekter er særskilte retssubjekter.
2. Andet anbringende vedrører revisorens og Kommissionens tilsidesættelse af GA CONTAIN's artikel 9 og GA ICARGO's artikel 9 vedrørende den lovgivning, der fandt anvendelse på disse kontrakter, samt anvendelse af regler uden for kontrakt, der ikke var retligt bindende.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den revisionsrapport, som Kommissionen tiltrådte, er baseret på en fortolkning af GA, som er uden støtte i ordlyden og i de retsregler, der finder anvendelse på disse. Tværtimod har Kommissionen udelukkende støttet sig på en »brugsanvisning«, der er udfærdiget af Kommissionens tjenestegrene. Dette dokument, der er ensidigt udarbejdet, kan ikke have forrang for de af parterne aftalte regler.
3. Tredje anbringende vedrører en fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel II.15.2.c. i bilag II til GA CONTAIN og ICARGO.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at ordningen for indberetning af de indirekte omkostninger vedrørende visse in-house-konsulenter fra IBI, der havde udført fjernarbejde, ikke kan anses for korrekt.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at anmodningen om revision af kontrakter, der ikke var genstand for revision, ikke er støttet på nogen kontraktbestemmelse.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at det på ingen måde er klart, i henhold til hvilken kontraktbestemmelse i GA ICARGO og CONTAIN, herunder i bilagene til disse, Kommissionen var berettiget til at anmode IBI om en præcis og detaljeret revision af alle de aftaler, som IBI havde deltaget i inden for rammerne af det syvende rammeprogram. Kommissionen, der lagde til grund, at de fejl, som blev konstateret af revisionen, var systematiske, har anmodet IBI om at anføre, om listen er fuldstændig, og i givet fald at supplere den med de manglende projekter og efterprøve, om sådanne systematiske fejl findes i de finansielle rapporter vedrørende disse projekter.

Sag anlagt den 1. marts 2017 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo mod Kommissionen

(Sag T-130/17)

(2017/C 121/69)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Warszawa, Polen) (ved advokat M. Jeżewski)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2016)6950 af 28. oktober 2016 om ændringen af betingelserne for OPAL-rørledningsprojektets undtagelse fra visse EU-retlige krav annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført 16 anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder og fejlagtig bedømmelse af den retsakt, hvormed proceduren til ændring af den hidtidige undtagelse fra visse EU-retlige krav, som var blevet fastsat for OPAL-rørledningsprojektet i 2009 ved afgørelse fra det tyske Bundesnetzagentur (den tyske nationale reguleringsinstans), var blevet indledt.
2. Andet anbringende om manglende beføjelse til at udstede en afgørelse med henblik på ændringen af OPAL's undtagelse fra bestemte EU-retlige krav.
3. Tredje anbringende om forkert fortolkning af de betingelser, hvorunder gasinfrastrukturen i henhold til artikel 36, stk.1, sammenholdt med artikel 2, nr. 17), i direktiv 2009/73/EF kunne undtages.
4. Fjerde anbringende om forkert fortolkning af de betingelser, hvorunder gasinfrastrukturen i henhold til artikel 36, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 2, nr. 33), i direktiv 2009/73/EF, kunne undtages.
 - Betingelsen for, at en regulerende myndighed kan tildele en undtagelse for store nye gasinfrastrukturer, er, at risikoen i forbindelse med investeringen er så stor, at investeringen ikke ville finde sted, medmindre en undtagelse blev indrømmet.
 - Den investering, som har byggeriet af OPAL til genstand, var blevet helt gennemført og afsluttet den 13. juli 2011, således at der ikke længere kunne være tale om, at sådanne risici fortsat bestod.
5. Femte anbringende om forkert fortolkning af de betingelser, hvorunder gasinfrastrukturen i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a) og e), i direktiv 2009/73/EF kunne undtages, og den derved bevirkede antagelse, at ændringen af den undtagelse, som var blevet tildelt af den regulerende myndighed til fordel for OPAL, ikke havde en negativ indvirkning på konkurrencen på naturgasmarkedet.
6. Sjette anbringende om forkert fortolkning af de betingelser, hvorunder gasinfrastrukturen i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/73/EF kunne undtages, og den derved bevirkede antagelse, at ændringen af den undtagelse, der var blevet tildelt af den regulerende myndighed til fordel for OPAL, forbedrede forsyningsikkerheden for naturgas på det indre marked.
7. Syvende anbringende om, at der ikke blev taget hensyn til det forhold, at Bundesnetzagentur ved udstedelsen af en afgørelse om en undtagelse i henhold til artikel 36 i direktiv 2009/73/EF skulle tage hensyn til standarderne i artikel 102 TEUF.
8. Ottende anbringende om tilsidesættelse af principperne om retssikkerhed og beskyttelse af den berettigede forventning.
9. Niende anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
10. Tiende anbringende om tilsidesættelsen af pligten til at begrunde en retsakt, jf. artikel 296 TEUF og artikel 263 TEUF.
11. Ellefte anbringende om, at naturgasbrugere i Republikken Polen udsættes for risikoen for manglende naturgasforsyning, hvilket udgør en tilsidesættelse af traktatens målsætning om at sikre energiforsyningsikkerheden og af princippet om energimæssig solidaritet i forbindelse med en tilsidesættelse af traktatens artikel 7 gennem udstedelsen af en afgørelse, som er i modstrid med andre af Den Europæiske Unions politikker.

12. Tolvte anbringende om fortrinsbehandling for så vidt angår den infrastruktur, som skaber undtagelsens genstand, hvis status ikke er i overensstemmelse med EU-retten.
 13. Trettende og fjortende anbringende om tilsidesættelse af artikel 274 henholdsvis artikel 254 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side.
 14. Femtende anbringende om tilsidesættelse af artikel 7 TEUF ved udstedelse af en afgørelse, der er i modstrid med Den Europæiske Unions andre politikker.
 15. Sekstende anbringende om uanvendelighed i henhold til artikel 277 TEUF af artikel 2, nr. 33), sammenholdt med artikel 36, stk. 1, i direktiv 2009/73/EF, fordi der dermed indføres en sondring, som er udtryk for forskelsbehandling, mellem de infrastrukturer, der kan undtages af den regulerende myndighed, og de øvrige infrastrukturer, der ikke ville komme i betragtning med hensyn til en sådan undtagelse.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA